

House and one which no one can ever countenance with equanimity.

In the meanwhile I am sure that the Government will agree with me that the Hon'ble Member who has received the letter is entitled to adequate protection and I have no doubt the Government will arrange for the same adequately.

Debate on Question. No. 24 re : alleged loss and subsequent surrender of a revolver in the Police Department

Mr. SPEAKER.—Sri B. P. Nagaraja Murthy has requested permission to raise a discussion on the subject-matter of Question No. 24 (Short Notice Question) included in the list of questions and answers on 31st March 1954. The question relates to the surrender of a revolver in the Police Department. Under Rule 39 (3), I hold that the matter is of sufficient public importance. It will be taken up on Tuesday, the 20th April 1954 at the conclusion of the business of the day.

Now the debate on the Housing Board Bill will continue.

MYSORE HOUSING BOARD BILL, 1954

* ಶ್ರೀ ಎಂ. ಚಿಕ್ಕಲಿಂಗಯ್ಯ (ಮಳವಳ್ಳಿ-ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳು).—ಸ್ವಾಮಿ, ನಮ್ಮ ಪ್ರಜಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೌಸಿಂಗ್ ಬೋರ್ಡ್ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೂಡ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ತತ್ವಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿದೆಯೆಂದು ನಂಬಿಕೊಂಡಿರುವವರಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಒಬ್ಬ. ಮೊದಲು ಈ ಸಭೆ ಅರಂಭವಾದ ತಕ್ಷಣವೇ ನನ್ನ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ತತ್ವದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಅವರ ನ್ಯಾಯವಾದ ಹಕ್ಕನ್ನು ಕೊಡಿಸುವುದು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಮುಖ್ಯವಾದಂಥ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೂ ಕೂಡ ಈಗ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿರುವ ಜನರ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳನ್ನು ನೋಡುವುದಾದರೆ, ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ನೀವು ಮಾಡುವ ವಾಗ್ದಾನದಂತೆ ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿದೆಯೆಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದು ಅಗತ್ಯ. ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ದೊಡ್ಡ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಂದಿರುವುದು ನನಗೆ ಬಹಳ ಆನಂದವನ್ನೂ ಮತ್ತು ತೃಪ್ತಿಯನ್ನೂ ಉಂಟುಮಾಡಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು

ಏನೇ ಕಷ್ಟವಿರಲೂ ಕೂಡ ಧೈರ್ಯವಾಡಿ ಇದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದಂಥ ಈ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನಿಜವಾಗಿ ನಿಜ ನಿರ್ವಹಿಸುವುದಾದ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ನಾನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಓದಿ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ಇದನ್ನು ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ರೆಫರ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುವುದರ ದೆಸೆಯಿಂದ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಇದರ ಕಾನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್ ವಗೈರೆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮುಖ್ಯವಾದ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಡಬೇಕೆಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಸರ್ಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಗುಡಿಸಲುಗಳನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾರ್ ಬೇಕೆಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಬೆಂಕಿ ಅನಾಹುತವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹೆಂಚಿನ ಮನೆಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಬೇಕೆಂಬ ತತ್ವವನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಯೋಚನೆಮಾಡಿದಾಗ, ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಎರಡು ಕಡೆಗಳಲ್ಲೂ ಶೇಖರ ಮಾಡಿದ್ದು ರೂ 40 ವರ್ಷಗಳೊಳಗಾಗಿ ಹರಿಜನರಿಗೆ, ಗುಡಿಸಿಲಿಲ್ಲವವರಿಗೆ ಹೆಂಚಿನ ಮನೆಗಳನ್ನೊದಗಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ, ಒಂದುವೇಳೆ 50 ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಆಗಬಹುದು ಎಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಯಿತು. ಆಗ ಈ ಸರ್ಕಾರದವರು ತಂದಿರುವ ಬಿಲ್ಲಿನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ನೋಡುವುದಾದರೆ 40 ಅಥವಾ 50 ವರ್ಷಗಳಷ್ಟು ದೂರ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಇದು ಮುಖ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುವುದಾದರೆ ಸುಮಾರು 25 ವರ್ಷಗಳೊಳಗಾಗಿ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಈ ಕೊರತೆಯನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬಹುದೆಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ನಂಬಿಕೆ ನನಗಿದೆ. ಈಗ ಒಂದು ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಬೋರ್ಡ್ ಮಾಡಬೇಕು, ಅದರಲ್ಲಿ ಏಳು ಜನ ಮೆಂಬರಿಗಳಿರಬೇಕು, ಒಬ್ಬ ಫೀಮಲ್ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಬಿಲ್ಲು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಏಳು ಜನ ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಹೆಚ್ಚು ಮೆಂಬರಿಗಳಿರಬೇಕು ಎಂದು ಈ ಬಿಲ್ಲು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ಇದರ ಕಾನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್ ಯಾವ ರೀತಿ ಇರಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಇದನ್ನು ಆಧಾರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕು. ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನೋಟಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಈಗಿರುವಂತೆ ಏಳು ಜನರಿರಬೇಕು, ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಕು ಅಥವಾ ನಾನು ಅಫೀಷಿಯರ್ ಬಾಡಿ ಇರಬೇಕು, ಸರ್ಕಾರದ ಕೈವಾಡ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರಬೇಕು ಅಥವಾ ಕಡಮೆಯಾಗಿರಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಇಂತಹ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತವಾಗಿರುವ ಸಮಿತಿಯಿದ್ದು ದೇಶದಾದ್ಯಂತ ಇದನ್ನು ಹಬ್ಬಿಸಬೇಕು. ಈ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಸಹಾಯವಾಗುವಂತೆ ಪ್ರತಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲೂ, ಪ್ರತಿ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿನಲ್ಲೂ ಸಮಿತಿಯಿರಬೇಕೆಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ; ಆದರೆ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿನಲ್ಲಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಪ್ರತಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಇಂಥ ಸಮಿತಿಯಿದ್ದರೆ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸಮಿತಿ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಅಫೀಲಿಯೇಟ್ ಆಗಬೇಕು, ಅಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ರೆಪ್ರೆಸೆಂಟೇಟಿವ್ ಇರಬೇಕು, ಅದೇ ಬೇರೆ ಎಕ್ಸಿಕ್ಯೂಟಿವ್ ಕಮಿಟಿಯಾದರೆ ಅದು ಎವೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಫೈನಲ್ ನ್ನು ವಿವರ ಹೇಗಿರಲಿ.

ಇದರಸೆಯದಾಗಿ, ಈ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಪಾಹೌಸಿಂಗ್ ಸ್ಕೀಮನ್ನು ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಯಾವರೀತಿ ಎಕ್ಸಿಕ್ಯೂಟ್ ಮಾಡಬಹುದು, (ನಾವು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸುಲಭವಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಬಹುದು ಎಂದು ನೋಡಿದರೆ

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ಚಿಕ್ಕಲಂಗಯ್ಯ.)

ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ರೂರಲ್ ವೆಲ್‌ಫೇರ್ ಸೆಂಟರುಗಳೆಂದು ಚನ್ನಪಟ್ಟಣ, ಕೋಸ್‌ಪೇಟೆ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಸೆಂಟರುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಈ ಸೆಂಟರುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಮಿಟಿ ಮಾಡಿ ಆ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಇಲಾಖೆಗಳ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನೂ, ಖಾಸಗಿ ಜನರನ್ನೂ ಮೆಂಬರುಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಹೌಸಿಂಗ್ ಸ್ಕೀಂ ಒಂದು ಮಾಡಿದರು. ಇದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಬರೀ ಹರಿಜನರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

9-30 A.M.

ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಹೌಸಿಂಗ್ ಸ್ಕೀಂ ಜಯಪ್ರದವಾಗಿ ಆಗಬೇಕಾದರೆ ಸಹಕಾರ ತತ್ವದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಕೆಲಸ ನಡೆಯಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೆ ಜನರಲ್ಲಿ ಈ ಸಹಕಾರ ಮನೋಭಾವ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪ್ರಯತ್ನಪಡಬೇಕು. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಪರ್ವ ತಯಾರಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ನುಸಾರವಾಗಿ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುವಂತೆ ಎರ್ಪಡಿಸಬೇಕು. ಹಾಗಾದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿಯೇ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದ ಬಡಬಗ್ಗರಿಗೆ ಮನೆಗಳು ಆಗಲು ಅವಕಾಶವಾಗುವುದು.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಈ ಮನೂಬೆ ಅಂಗೀಕೃತವಾದ ಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ತಮಗಿರುವ ಎಕ್ಸಿಕ್ಯೂಟಿವ್ ಅಧಿಕಾರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಿಂದ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಪೂರ್ಣ ಸರ್ವೆ ನಡೆಸಬೇಕು. ಯಾವ ಯಾವ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಈ ಮನೆಗಳ ಅಭಾವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಮುಟ್ಟಿಗಿದೆಯೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ವೆ ನಡೆಸಿ, ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಶೇಖರಿಸಬೇಕು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಸ್ವಾಯತ್ತ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಿ, planned basis ಮೇಲೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಗೊಂಡಿರುವ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಗೊತ್ತುಮಾಡುವಷ್ಟು ಮನೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಬಹುದು. ಆಗ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಉದ್ದೇಶ ಸಹ ಸಫಲವಾಗುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಸ್ಕೀಂ ಕಾರ್ಯಗತವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಮುಖ್ಯವಾದ ಅಂಶವೆಂದರೆ ಹಣಕಾಸಿನ ವಿಚಾರ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು separate fund create ಮಾಡುವುದಲ್ಲದೆ, ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಗವರ್ನಮೆಂಟಿನಿಂದ ಸಬ್ ವೆನ್ ಫಂಡ್ ಪಡೆದು ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸಹಕಾರ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲದೆ, ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸಣ್ಣ ಮನೆಗಳು, ದೊಡ್ಡ ಮನೆಗಳು ಎಂದು ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿ, ಯಾವ ಯಾವ ದರ್ಜೆಗೆ ಯಾವ ಯಾವ ರೀತಿಯ ಮನೆಗಳು suitable ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿ, ಅತಿ ಸುಲಭ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ರಿಯಾಯಿತಿಯ ಮೇಲೆ ಜನರಿಗೆ ಈ ಮನೆಗಳು ದೊರಕುವಂತೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಬೇಕು.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ, ಈ ಮನೂಬೆ ಜನಾಧರಣೀಯವಾದುದು. ಜನರ ಉಪಕಾರಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾದುದು. ಜಾಗೃತಿಯಾಗಿ ಇದನ್ನು ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯ ಪರಿಶೀಲನೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸಿ ಅತಿ ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಇದನ್ನು ಶಾಸನ ಕಡತಕ್ಕೊರಿಸಿ ಇದರ ಸಂಪೂರ್ಣವನ್ನು ಜನರಿಗೆ ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸಿ ನಾನು ಇದನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಹನುಮಯ್ಯ (ಹಿರಿಯೂರು—ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳು).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದ

ವರು ಈಗ ತಂದಿರತಕ್ಕ ಈ ಮನೂಬೆಯನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತಾ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಜನರಿಗೆ ಹಾಲ, ಬಟ್ಟೆ ಹೇಗೆ ಅವಶ್ಯಕವೋ ಹಾಗೆಯೇ ವಾಸದ ಮನೆಗಳೂ ಸಹ ಅಷ್ಟೇ ಅವಶ್ಯಕವೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತೇನೆ. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ವಾಸದ ಮನೆಗಳಿಗೂ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿರುವ ವಾಸದ ಮನೆಗಳಿಗೂ ಅಜಗಜಾಂತರ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿರುವ ಹಾಗೆ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಿಗೆ ಮನೆ, ಬಡ್ಡಲು ಮನೆ, ಮಲಗತಕ್ಕ ಮನೆ—ಈ ರೀತಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಹಳ್ಳಿಗಳ ವಾಸದ ಮನೆಗಳು ಇಂಜಿನಿರಿಂಗ್ ಎಕ್ಸನ್ ಪುಕಾರವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಭಾಗ ದನದ ಕೊಟ್ಟಿಗೆ, ಇನ್ನೊಂದು ಭಾಗ ವಾಸದ ಮನೆ—ಹೀಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಅಲ್ಲ ಹೆಚ್ಚು ಅನಾರೋಗ್ಯಕರವಾದ ಮನೆಗಳೇ ಜಾಸ್ತಿ. ಆದಕಾರಣ ಸರ್ಕಾರದ ಈ ಹೊಸ ಸ್ಕೀಂ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ಬಹಳ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಈ ಸ್ಕೀಂನ 3 ಶೇಕಡಾ 80ರಷ್ಟು ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಹಾಯವಾಗುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಾಗಾಗಬೇಕಾದರೆ ಈ ಹೌಸಿಂಗ್ ಬೋರ್ಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಶೇಕಡಾ 80ರಷ್ಟು ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ಅವರಿಗಿರಬೇಕು. ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಸ್ವಾನಿರ್ಮಿತ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಒಳಚರಂಡಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮುಂತಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಮುತುವರ್ಜಿ ವಹಿಸಿ ಹೇಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಹಾಗೆಯೇ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮಾಡಿ, ಅಲ್ಲಿನ ರೈತರ ಅನುಕೂಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ರೀತಿಯ ಒಸದ ಮನೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಬೇಕು. ಈ ಹೌಸಿಂಗ್ ಬೋರ್ಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಆರು ಜನ ಸಸ್ಯರಿದ್ದರೆ ಸಾಲದು. ಕೊನೆಯ ಪಕ್ಷ ಹದಿನೈದು ವ: ಸದಸ್ಯರಾದರೂ ಇರಬೇಕು. ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ನಿಂದ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು, ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಂದ ಕೆಲವರು ಅದರಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದರೆ ಅನುಕೂಲವೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ದೇಶಾದ್ಯಂತ ಈ ಸ್ಕೀಂ ಜಯಪ್ರದವಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ಸಹಕಾರ ತತ್ವದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆಯೇ ನಡೆಯಬೇಕು. ಆಗಲೇ ಈ ಯೋಜನೆ ಸಫಲಗೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶವಾಗುವುದೆಂದು ನಾನು ನಂಬುತ್ತೇನೆ. ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೂ, ಪಟ್ಟಣಗಳಿಗೂ ಹೋದರೆ ವಾಸದ ಮನೆಗಳಿಗೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿರುವುದೇ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ರೀತಿ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಆಗಬೇಕು. ಇದು ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯ ಪರಿಶೀಲನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅತಿ ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಶಾಸನವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಲ ಎಂದು ಹಾರೈಸಿ ನಾನು ಈ ಮನೂಬೆಯನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಚಿಕ್ಕಣ್ಣ (ಜಾವಗಲ್).—ಸ್ವಾಮಿ, ಸರ್ಕಾರದವರು ತಂದಿರತಕ್ಕ ಈ ಮನೂಬೆ ಬಹಳ ಪವಿತ್ರವಾದುದು. ಇದನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯವು ಸಹ ಅಷ್ಟೇ ಪವಿತ್ರವಾದುದು ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇದುವರೆಗೆ ಇಂಥ ಸ್ಕೀಂ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲೋ ಹಲಕೆವು ಸು: ಸೈಟಿಗಳು ಈ ರೀತಿಯ ಸ್ಕೀಂ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿವೆಯೇ ಹೊರತು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಲ್ಲ. ಮದರಿಂದ ಈ ಮನೂಬೆಯನ್ನು ಅತಿ ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಆಗಿ ತಂದು ಸ್ಕೀಂನಿಂದ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅನುಕೂಲವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಿ ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವಾಗ ಪ್ರತಿ ಹಳ್ಳಿಗೂ, ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೂ, ಜಿಲ್ಲೆಗೂ ಒಂದೇ ಸಮನಾದ ಹಂಚಿಕೆ ಆಗಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಸಲಹೆ. ಇಂಥ ಸ್ಥಿರಗಳು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುವುದು ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಬಹು ಬೇಗ, ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ನಿಧಾನ. ಏಕೆಂದರೆ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಸರ್ಕಾರದವರಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಕಷ್ಟ ಸುಖಗಳನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವರಿಗೆ ಧೈರ್ಯವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರ ಸಲುವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಸಹಾಯ ದೊರಕುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆ ರೀತಿ ಆಗದಂತೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ.

ಮತ್ತೊಂದು ವಿಚಾರ. ಈ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿದಮೇಲೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಕಟ್ಟು ತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಬೆಂಗಳೂರು ನಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಎಕ್ಸ್‌ಟೆಂಷನ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಹೌಸ್‌ಬ್ಲಿಂಗ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳ ಮೂಲಕ ಹಣ ಪಡೆದು ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವು ಈಗ ಬಿಮ್ಮಹೋಗುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲವೆ. ಈ ರೀತಿ ಆಗಲು ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾತ್ರ ಅನ್ವದ ಕೊಡಬಾರದು. ಮತ್ತೊಂದು ಮುಖ್ಯವಾದ ಅಂಶವೆಂದರೆ ತಾವು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒದಗಿಸತಕ್ಕ ಹಣ ಬಡವರಿಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಸಲ್ಲಬೇಕು. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸತಕ್ಕ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪನವರು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ರೈತರಿಗೆ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಸಬೇಕಾದರೆ ಅವರಿಗೆ ಏನು ಅನುಕೂಲ ವಿರಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಮನಗಾಣಬೇಕು. ಪಟ್ಟಣಗರಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ಮನೆಗಳು ಹಳ್ಳಿಗರಿಗೆ ಸರಿಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕಾರಣ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಬಹಳ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತವಾದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸಿ, ಸಮಿತಿಯ ಮೂಲಕ ಈ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯ ಸುಷ್ಕವಸ್ಥಿತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವಂತೆ ಏರ್ಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸ್ಥಿರ ಬಹಳ ಸಮಿತವಾದುದು, ಆದರೆ ಇದನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಹಣದ ಮಗ್ಗುಲಿನಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ಕೆಲವು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಕಾರಣದ ಮೇಲೆ, ಹಣದ ಮಗ್ಗುಲು ಎಂದು ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತು ಕೊಂಡರೆ ದೇಶ ಮುಂದುವರಿಯುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅನೇಕರಿಗೆ ಮನೆಗಳಿಲ್ಲದೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ವರ್ಷ ವರ್ಷವೂ ಎಷ್ಟು ಅನುಕೂಲವಾದರೆ ಅಷ್ಟು ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದು ಸರ್ವೋತ್ತಮವಾದ ಮಾರ್ಗವೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಜನರು ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಹಾಯ ದೊರಕುತ್ತದೆಂಬ ಆಶೆಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಅವರ ಈ ಆಶೆ ನಿರಾಶೆಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಬಾರದೆಂದು ಮನವಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ರೈತನಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಯಾವ ತರಹ ಕಷ್ಟವಾಗಲಿ, ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಕೈವಾಡ ಆಗಲಿ ಇಲ್ಲದ ಹಾಗೆ ಬಂದಂಥ ಹಣದಲ್ಲಿ ಮನೆಗಳ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿ ಬಡ ರೈತರಿಗಿರತಕ್ಕ ಈ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಬೇಕೆಂದು ಮನವಿಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಸಮಿತಿಯವರು ಜಾಗೃತ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಇತ್ಯರ್ಥಮಾಡಿ ಈ ಯೋಜನೆಯಿಂದ ಕೂಡಲೇ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

L.A.

*Sri M. PALANIYAPPAN (Ulsoor).—Sir, this Housing Board Bill brought by the Government is one of the many good things that the Government has done, such as the Inam abolition, single point sales tax and the Tenancy Act, in order to help the poorer class of people. The present Bill is conceived of in the same spirit of enabling the poor class and the middle class people to live in better houses. Sir, the present day need for the common man is food and shelter. So far as food is concerned, the Government has already taken action as a result of which, the food position is eased and derationing is effected. Now they are considering very seriously the problem of housing and they have thought fit to tackle the difficulty felt by the poorer sections of the population and also the middle classes in regard to proper housing. Sir, as we all know, after the second world war, the problem of housing has become more acute and the democratic and responsive Governments in power at the present day have thought it fit to concentrate on this problem by introducing this kind of a Bill in the House.

People who served in the army in the second war were mostly people drawn from villages and after demobilisation, those people, having lived in urban areas for some years, were not inclined to go back to villages and they have settled down in cities following one occupation or the other. Many of them have also taken up employment in the various factories such as Hindustan Aircraft, Hindustan Machine Tools and Telephone Factory. These people live in the various parts of the City and Civil Station and everyday they have to go to their places of work either by means of cycles or by paying Rs. 12 or 15 as conveyance charges. If only there are suitable quarters constructed in the vicinity of the respective factories, the employees working in those concerns have a sigh of great relief. There is plenty of land available near those factories and buildings could be easily erected by those industrial concerns for the convenience of their employees. Then there are the Government employees

(Sri M. PALANIYAPPAN.)

who come here on transfer and they feel great difficulty in finding suitable residential accommodation, and, I may say that despite all the laws relating to the House Rent and Accommodation Control, the landlords do give to their tenants considerable trouble. And it is mostly the middle class people and the poorer classes that are subjected to this harassment, because the richer classes can always afford to look after themselves. Government through this Bill want to combine all these aspects together and tackle the problems and difficulties felt by different classes of people and help them as far as it lay in their power.

Speaking for myself, Sir, I had the good fortune of being a Member on the Bangalore Development Committee presided over by Sri N. Madhava Rau, wherein I had occasion to study the problems pertaining to Bangalore City. There we felt that the need could be met by constructing houses themselves on a planned model. There is so much land available within the Corporation area where the middle and poorer sections of the people have put up buildings in a most indiscriminate manner in whatever way they liked. There is no sanitary condition prevailing there. Taking these points into consideration, we in that Committee felt that the best solution was for the Government to devise a suitable agency like the Housing Board now contemplated which will be in a position to take over lands that are available even within the Corporation area and take up the construction of houses in addition to affording necessary help to those who want to construct buildings by themselves. Sir, we see in these cities that one man is able to construct a huge bungalow with spacious rooms in a luxurious manner; and almost in the same area we find another man not having the same means constructing a cheap house without any consideration for sanitation and other things. This contrast will certainly make an adverse impression in the mind of any visitor to Bangalore and what is more, even the beauty of the City is also considerably

affected. The man with lesser means will generally go in for low quality bricks and other building materials and naturally the construction would not present a decent appearance. It is therefore necessary that the Housing Board should evolve type designs suited to various localities and they should be followed as models when constructions are taken up.

The Housing problem, Sir, is one that is felt equally seriously in both rural and urban parts. In villages also, there is great need for residential accommodation. While I am one of those who would emphasise that the need for houses is more in a city like Bangalore, I have certainly no objection for the Housing Board to extend its activities to villages also. Here, I would like to point out that if the Board merely confines itself to merely lending out money say, Rs. 300 or 400, and allow the parties to construct houses, you can imagine what can happen. They will only put in unburnt or half-burnt brick walls and they put up some sort of improvised roofing which may not even stand one storm or one rainy season. I therefore suggest that the Board with its technical staff must evolve cheap and economic type designs to suit the needs of the poor people in the villages and should not only carry out suitable lay-outs, but should also build houses for them. Otherwise, if only money loans are given to them, no good purpose will be served while moneys will be spent. They put up rickety construction which will give way during the rainy season.

With these observations, I welcome the Housing Board Bill and I wish that it may very soon be passed into law and the work of constructing suitable dwellings may be undertaken as early as possible.

Mr. SPEAKER.—We will adjourn for lunch and meet at 10-30.

The House adjourned for Lunch at Fifty-five Minutes past Nine of the Clock and reassembled at Thirty Minutes past Ten of the Clock.

[MR. DEPUTY SPEAKER in the Chair]

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ (ತುರುವೇಕೆರೆ).— ಸ್ವಾಮಿ, ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಬಿಲ್ಲು ಅನುಮೋದಿಸತಕ್ಕಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುವುದು ಕೂಡ ಸರಿಯೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಈ ಬಿಲ್ಲಿನ ತತ್ತ್ವ ಮಹತ್ವಪೂರಿತವಾಗಿದೆ. ಅದರ ಇದರಿಂದಾಗತಕ್ಕಂಥ ಫಲಿತಾಂಶ ಎಷ್ಟೋ ಇಲ್ಲವೆಂಬುದು ಇದರ ಕ್ಯಾಜುಗಳಿಂದಲೇ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಡ ಜನರಿಗೆ ವಸತಿ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕಾದದ್ದು ಅತ್ಯಂತ ಅವಶ್ಯಕ. ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರಥಮ ಸ್ಥಾನ ಕೊಡಬೇಕಾದದ್ದು ಬಹಳ ಜರೂರಾಗಿದೆ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನಕ್ಕೆ ಮನೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆ, ಕೇವಲ ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಅಥವಾ ಬೀದಿ ಪಡಸಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಬೈಲು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ಕೊಂಡು ಜೀವನ ಮಾಡುವವರನ್ನು ಮುಂದೆ ಎಂಬ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕೂಡ ನಮ್ಮ ನಡೆವಳು ತಿಳಿಸಲಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಬೋರ್ಡನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆಮಾಡಿದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಒದಗಿಸತಕ್ಕಂಥ ಸಹಾಯ ಎಷ್ಟು ರಮಾಟಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಮತ್ತು ಒಂದು ಪ್ರೋಗ್ರಾಂ ಸ್ವಕಾರ ಇಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಖಚಿತವಾಗಿ ಮನೆಗಳನ್ನೊದಗಿಸುತ್ತೇವೆ, ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಕೂಡ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಈ ಬೋರ್ಡಿನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಎಷ್ಟು ಮುಟ್ಟಿಗಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾದರೂ ಈ ಬೋರ್ಡಿನವರು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸ್ಪೀಡ್, ಪ್ಯಾಸ್, ಮತ್ತು ಎಸ್ಟಿಮೇಟ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಅದರ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಯೇ ಹೊರತು ಇದಕ್ಕೆ ಒದಗಿಸುವುದರ ಸಹಾಯದ ಮೇಲೆ, ಎಷ್ಟು ಹಣ ಒದಗಿಸಲಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಅದರ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಇದು ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರ. ಬೋರ್ಡಿನವರು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಕೊಂಡಂತಲ್ಲಾ ಸಹಾಯ ಸಂಪತ್ತುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಹೇಳುವುದು ಸಾಧ್ಯವೇ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಂದು ಒಂದು ಬೋರ್ಡನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದು ಒಂದು ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿರುವ ಕೆಲವರು ಮಹೋದಯರನ್ನು ಸಮಾಧಾನಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಸಾಕು, ನಾನೇನೂ ಮಾತನಾಡಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ಥಾನಮಾನಕಲ್ಪಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಇನ್ನಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ಇದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನ ಒದಗುವುದಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಮನೆಗಳನ್ನೊದಗಿಸುವಾಗ ಬಡ ಜನರ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಒಂದು ಮಾತಿ ನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಈ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರಿಗೆ ಮನೆಕಟ್ಟಲು ಹಣ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಯಾರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದು ನೋಡಬೇಕು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷ ೧೯೫೩-೫೪ರಲ್ಲಿ ೨,೨೯,೦೦೦ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಗೆಜೆಟ್ ಆಫೀಸರುಗಳಿಗೆ ೪ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಗೆಜೆಟ್ ನೌಕರರು ಸುಮಾರು ೧,೫೦೦ ರೊಳಗಿರಬಹುದು. ಅವರಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಹಾಗೆ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಕಡೆ ಹಣ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಸವಲತ್ತಿದೆ. ಅಂಥವರಿಗೆ

ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಇಡೀ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ 30 ಸಾವಿರ ನೌಕರರಿಗೆ ಗೆಜೆಟ್ ನೌಕರರಿಗಷ್ಟೇ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದರೆ 2,29,000 ರೂಪಾಯಿಗಳು. ಇದರಿಂದ ಈ ಸರ್ಕಾರದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ, ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ ತತ್ತ್ವ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ತಂದಿರುವ ಬಿಲ್ಲಿನ ಫಲಿತಾಂಶವೂ ಇಷ್ಟೇ. ಇದರ ಮೂಲಕ ಕೆಲವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮನೆಗಳನ್ನು ಅಡ್ಡಾಡಿದ್ದಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಸುತ್ತಾರೆ, ಆ ಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಇಡುವುದು, ಸುತ್ತಮುತ್ತಿನ ಪ್ರದೇಶದ ಬೇರೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಅದು ಉತ್ತಮ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂತೆಂದು ಬೆಟರ್ ಮೆಂಟ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯನ್ನು ನೇಮಿಸುವುದು, ಇದಲ್ಲಾ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಈಗಿರುವ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗೆ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಹೊಸದಾಗಿ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ, ಅದನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯಿಡುವುದು, ಅದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿದೆಯೆಂದು ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಅಜಮಾಯಿಷಿ ಮಾಡಲು ಸಿಬ್ಬಂದಿ ನೇಮಿಸುವುದು—ಈ ರೀತಿ ಸರ್ಕಾರ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಣೆಮಾಡಿದರೆ ಎಂದಿಗೆ ನಮಗೆ ಮೋಕ್ಷಪೂರ್ವ ತಿಳಿಯದು.

ಈಗ ಬೆಟರ್ ಮೆಂಟ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ರ್ಯಾಂಡ್ ರೆವೆನ್ಯೂ ಅಸೆಸ್ ಮೆಂಟಿನಂತೆ ವಸೂಲು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ, ಅದನ್ನು ಯಾವ ಸ್ವತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಹಾಕುತ್ತಾರೋ ಅದು ಖರೀದಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ವಸೂಲು ಮಾಡಲು ಅಧಿಕಾರವಿದೆ. ಈ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವಾಗಲೇ ಆಧಾರ ಅಥವಾ ಭೋಗ್ಯವಾಗಿ ದ್ದರೆ ಹಿಂದೆ ಸ್ವತ್ತಿಗೆ ಹಣಕೊಟ್ಟವರ ಗತಿಯೇನೆಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕು. ಈ ದಿವಸ ರ್ಯಾಂಡ್ ರೆವೆನ್ಯೂ ರೂಲ್ಸ್ ಪ್ರಕಾರ ಬೆಟರ್ ಮೆಂಟ್ ಫೀ ಹಾಕುವುದನ್ನು ವಸೂಲುಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಜಮಾನಿನ ಮೇಲಿರುವ ಲಯಬಿಲಿಟೀಸ್ ಯಾವ ರೀತಿ ಪರಿಹಾರವಾಗಬೇಕು? ಹಿಂದೆ ಭೋಗ್ಯ ಅಥವಾ ಆಧಾರವಾಡಿ ಕೊಂಡಿರುವವನಿಗೆ ಬರುವುದು ಬಂದ ಮೇಲೆ ಅವನಿಂದ ಇದನ್ನು ವಸೂಲುಮಾಡುವುದೆ, ಹೇಗೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಬೇಕು.

ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮನೆ ಕಟ್ಟುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಷ್ಟಿದೆ ಎಂದರೆ, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಾನಾಗಲೇ ಹೇಳಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಧ ಭಾಗದ ಜನರಿಗೆ ಮನೆ ಮಠಗಳಲ್ಲದೆ ಅವರು ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಮರದ ಕೆಳಗೆ, ದೇವಸ್ಥಾನ, ಚಾವಡಿ ಇಂಥ ಕಡೆ ಕೂಲಕಳಿಯುತ್ತಾರೆಂದು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಬಹುದು. ಈಗ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 18 ಕೋಟಿ ಜನಗಳಿಗೆ ಮನೆಗಳಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದರೂ ಸುಮಾರು $\frac{1}{3}$ ಭಾಗ ಜನರಿಗೆ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಮನೆಯಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ತರಹ ನೋಡಿದರೆ 20 ಲಕ್ಷ ಜನರಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 7 ಲಕ್ಷ ಜನರಿಗೆ ಮನೆಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಅಂದಾಜು ಮಾಡಬಹುದು. 7 ಲಕ್ಷ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಲು ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳು ಬೇಕು. ಈ ಮನೆಗಳು ಎಷ್ಟು ಅಂದಾಜಿನಲ್ಲಿ ತಯಾರಾಗಬೇಕು, ಇದಕ್ಕೆ ಯಾವ ತರಹ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಹಾಕಬೇಕು, ಹಣ ಹೇಗೆ ಒದಗಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಹಣವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಇದಕ್ಕೆ ಒದಗಿಸದಿರುವಾಗ ಯಾವ ರೀತಿ ಮಾತನಾಡಬೇಕೋ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಬೇಕು, ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಧ್ಯ, ಬೇರೆ ಕಡೆಯಿಂದ ಎಷ್ಟು ಸಹಾಯ, ಸೌಲಭ್ಯ ಒದಗಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳದೆ ಬರೀ ಎರಡು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.)

ನಿಬ್ಬಂದಿಗಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ, ಬಾಕಿಯಾದದ್ದನ್ನು ಎಸ್.ಪಿ.ಎಚ್. ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದರೆ, ಬೋರ್ಡಿನವರಿಗೆಷ್ಟು ಹಣ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಅಂದಾಜು ಮಾಡಿಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುವುದು ಹೇಗೆ? ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ನೀತಿಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಇಷ್ಟು ಮಾಡಬೇಕು, ಹೀಗೆ ಮಾಡಿ ಇಷ್ಟು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಸಾಧಿಸಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ನಾವು ಸಲಹೆ ನೀಡಲು ಅವಕಾಶವಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗಲಾದರೂ ಕೂಡ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದನ್ನು ಕ್ಲಾರಿಫೈಮಾಡಿ ತಪಶೀಲಿ ಎವರ ಕೊಡುತ್ತಾರೆಯೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ಬೆಟರ್ಮೆಂಟ್ ಫೀ ಹಾಕಬೇಕಾದರೆ ಇಂಪ್ರೂವ್ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಂದು ಶೇಕಡ 50 ರಷ್ಟೋ ಏನೋ ಜಾಸ್ತಿ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಮೊದಲು ಅದರ ಬೆರೆಯೇನಿತ್ತೋ ಅದು ಹೆಚ್ಚುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, ಇಂಪ್ರೂವ್ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, ಮೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳಿರುವುದಕ್ಕೆ 150 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಇಂಪ್ರೂವ್ ಮಾಡಿದೆ, ಎಷ್ಟು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರೆ ಅದು ಯಾವ ಧರ್ಮ? ಇಂಪ್ರೂವ್ ಮಾಡುವಾಗಲಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಇನ್ನೇನಾದರೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರಾಗಲಿ ಸ್ಥಳೀಯ ಜನರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ತಿಳಿದು ಎಷ್ಟುಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿಯಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರಮಾಡಿ ಶೇಕಡ ಏಳರಂತೆ ಹಾಕುವುದಾದರೆ ಇಷ್ಟು ಹಣ ಸರ್ಕಾರದವರು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸುವುದು ಕರ್ತವ್ಯ.

ಈಗ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೇಳುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ರೆಕ್ಯಾಡಾರ ಮಾಡಿದರೆ ಸುಮಾರು ಏಳು ಲಕ್ಷ ಮನೆಗಳನ್ನು ನೀವು ಕಟ್ಟಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟು ಮನೆ ಕಟ್ಟಲು, ಅನೇಕರು ಈಗ ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದಹಾಗೆ, ಸುಮಾರು 20 ವರ್ಷಗಳು ಬೇಕು. ಹೀಗೆ ನಾವು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರೂ ಕೂಡ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಸುಮಾರು 20 ಸಾವಿರ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. 20 ಸಾವಿರ ಮನೆಗಳನ್ನು ನೀವು ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಕಟ್ಟಬೇಕಾದರೆ ಹಣವಷ್ಟು ಬೇಕು, ಇಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರವೇನು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದೆ, ಯಾವ ಮೂಲಕ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ.

ಇದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಮೂಲಕ ದುಡ್ಡು ಸಂಗ್ರಹ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಈ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಡುವುದು ಹೈರ್ ಪರ್ಫೋಮೆನ್ಸ್ ಸಿಸ್ಟಂನಲ್ಲಿಯೇ ಅಥವಾ ಬಾಡಿಗೆ ಕೊಡುವ ರೂಪದಲ್ಲಿಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿಲ್ಲ. ಇದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವರು ಮನೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ದರಿದ್ರರಾಗಿ ಅವಸ್ಥೆ ಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ವೇದ್ಯವಾಗಿರತಕ್ಕ ವಿಚಾರ. ಈ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅಷ್ಟಾಗಿ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಏಜೆನ್ಸಿಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು, ಹೌಸಿಂಗ್ ಬೋರ್ಡ್ ಎಂಬುದು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಇಡೀ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಅಥವಾ ಏಜೆನ್ಸಿ ಪದ್ಧತಿಯ ಮೂಲಕ ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತೀರಾ ಎಂಬುದು ಈ ಮನೋದಯದ ಕಂಡುಬಂದಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿಗೆ ಈಗೊಂದು ಪ್ಲಾನ್ ತಯಾರು ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಸಿಟಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಪ್ಲಾನ್ ತಯಾರು ಮಾಡುವ ರೀತಿಯನ್ನು ನಾವು ವಿರೋಧಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ

ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕಾದುದು ಅಗತ್ಯ. ಇದಕ್ಕೆ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಏನಾದರೊಂದು ರಹ ಇದೆ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೂ ಪಟ್ಟಣಿಗರಿಗೆ ಸೌಲಭ್ಯ ಕಲ್ಪಿಸಿ ಕೊಡಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಈ ಅನುಕೂಲ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಇಲ್ಲ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕು.

ಡಿಪ್ರೆಸ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸ್‌ನವರಿಗೆ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು ಎಂದು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೇವಲ ವರ್ಷಕ್ಕೆ 300 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅವರಿಗೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಸೌಕರ್ಯ ಒದಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಯ ಪಕ್ಷ 500-1000 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಪ್ರಕಾರವಾದರೂ ಕೊಡಬೇಕು. ಆಗ ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗೆ ಭದ್ರವಾಗಿ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ಕೈಗೊಂಡ ಕೆಲಸ 50 ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಬಾಕಿವು ಹಾಗಾದರೆ ಅದು ಶಾಶ್ವತವಾದ ಕೆಲಸವೆಂದೆನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಎರಡು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಪ್ರಕಾರ 30 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಒದಗಿಸಿದರೆ ಈ ಕಾನೂನಿನ ಉದ್ದೇಶ ಸಾರ್ಥಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ತಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶ ಫಲವಾಗಿದ್ದರೂ ಸಾರ್ಥಕವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏನೋ ಕೆಲವು ಮಂದಿ disgruntled ನದನ್ನರಿಗೆ ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿದ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಉದ್ದೇಶ ಸಾಧಿಸಿದಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ನಾನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ನಂಬಳ ಸಾರಿಗೆ ಬರತಕ್ಕವರ ಅನುಕೂಲತೆಗಾಗಿ ಮಾಡಬಾರದು, ಕೇವಲ ನಿರ್ಗತಿಕರಿಗೆ ಸಹಾಯವಾಗಲು ಅನುಕೂಲವಾಗಿರುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಂದು ಮನೆ ಕಟ್ಟಬೇಕಾದರೆ ಅಂದಾಜು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಅದರಂತೆ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಈ ಮನೋದಯದಲ್ಲಿ betterment charges ವಿಚಾರ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುತ್ತಾ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದೆ:

“The betterment charges shall be one-half of such increase in value”

“Any person liable to pay betterment charges in respect of any land may at his option, instead of paying the same to the Board, execute an agreement with the Board to leave the payment outstanding as a charge on his interest in the land, subject to the payment in perpetuity of interest at such rate as may be prescribed.”

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ. ಈ ಹೌಸಿಂಗ್ ಬೋರ್ಡ್ ಎಂಬುದು ರಚಿತವಾದ ಮೇಲೆ ಟ್ರಸ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್ ಎಂಬುದು ಇರುತ್ತದೆಯೇ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಿಸಬೇಕಾದುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನು case ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ:

“...in the case of any such suit for damages, if tender of sufficient amends shall have been made before the action was brought, the

plaintiff shall not recover more than the amounts so tendered and shall pay all costs incurred by the defendant after such tender."

ಅಂದರೆ, ರೆವೆನ್ಯೂ ಏಜೆನ್ಸಿಲ್ಲಾ ಅವನು ಬಟ್ಟು ಬಡ ಬೇಕು. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ equity ಇರುವುದು ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಪುನಃ ಪರಿಶೀಲನ ಬೇಕಾದುದು ಅಗತ್ಯ.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ಬಿಲ್ಲಿನ ಉದ್ದೇಶ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಅದಷ್ಟು ಜಾಗೃತರಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕಾದುದು ಅಗತ್ಯ. ಈಗಿರತಕ್ಕ ಕ್ಲಾಜ್‌ನಲ್ಲಿ ಏನೇನು ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳು ಅವಶ್ಯಕವೋ ಅವುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು. ಹಾಗಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ಜಾರಿಗೆ ತಂದರೆ ಇದು ಬರೀ ಕಾಗದದ ಮೇಲೆ ಮುದ್ರಿತವಾಗಿರುವ ಕಾನೂನಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಜನರಿಗೆ ಇದರಿಂದ ಉಪಯೋಗ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದಷ್ಟು ಲಭಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಧೈರ್ಯ ಮಾಡಿ ಈ ಕಾನೂನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಮೊದಲು ನಿಗಾ ಕೊಡಬೇಕಾದುದು ಪ್ರಥಮ ಕರ್ತವ್ಯ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ನಿರ್ಗತಿಕರಾಗಿ, ಮನೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ಬಹಳ ವಾಗಿ ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದವರಿಗೆ ಈ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನೊದಗಿಸಿಕೊಡುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಅಗತ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯ. ಈ ರೀತಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಡೆಯುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀಮತಿ ಬಳ್ಳಾರಿ ಸಿದ್ದಮ್ಮ (ದಾವಣಗೆರೆ).— ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ದಿನ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇರತಕ್ಕ ಈ ಹೌಸಿಂಗ್ ಬೋರ್ಡ್ ಬರೇ ನೋಡಿ ನನಗೆ ತುಂಬ ಸಂತೋಷವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದಾಗಿನಿಂದಲೂ ಅದಕ್ಕೆ ಬದ್ಧಕಂಕಣವಾಗಿದ್ದ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಂಸ್ಥೆ ತನ್ನ ಅಧಿಕಾರ ಬಲದಿಂದ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಉದ್ದೇಶ ಸಾಧನೆಗೆ ತೊಡಗಿದೆಯೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಇದೊಂದು ನಿದರ್ಶನ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಜಮೀನಿರಬೇಕು, ಮೈತುಂಬ ಬಟ್ಟೆ ಇರಬೇಕು, ತಲೆ ತುಂಬ ಬುದ್ಧಿ, ವಾಸಕ್ಕೆ ಮನೆಯಿರಬೇಕು ಎಂಬುದು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ದೃಢೀಯ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಎಂಸಕ್ಕೆ ಮನೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸಲು ಈ ಮನೂಬದಿ ಬಹಳ ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಟ್ಟೇಗೌಡ.—ತಲೆ ತುಂಬ ಬುದ್ಧಿ ಕೊಡುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ವಹಿಸುತ್ತಾರೆಯೇ?

ಶ್ರೀಮತಿ ಬಳ್ಳಾರಿ ಸಿದ್ದಮ್ಮ.—ವಿದ್ಯಾ ಪ್ರಗತಿಗಾಗಿ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳನ್ನು ತೆರೆಯುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ವಹಿಸದೇ ಮತ್ತೆ ಯಾರೂ ವಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾ ಒಂದೆರಡು ಅಂಶಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವ ಒಂದು ಸ್ಥಿತಿ ತಂದರೂ ಒಂದು ಮಹತ್ವರವಾದ ಉದ್ದೇಶವಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ತರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅದು ಕಾರ್ಯ ರೂಪಕ್ಕೆ ಬರುವಾಗ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಡಚಣೆಗಳು ಬಂದು ಕೈಗೊಂಡ ಕಾರ್ಯದಿಂದ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದಷ್ಟು ಫಲ ದೊರಕದೇ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ಆಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಹಲವಾರು ನಿದರ್ಶನಗಳಿವೆ. ಈ ಹೊಸ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಾದರೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಿ ಈ ಬಿಲ್ಲಿನ ಉದ್ದೇಶ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನವರಿಗೆ ಫಲಿಸುವಂತೆ ನೂಕುತ್ತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು

ತಿಳಿಸಿ ನಾನು ಇದನ್ನು ಹೈತ್ವಾರ್ಪಕವಾಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕೊಟ್ಟ ಬಸವನಗೌಡ (ಕೂಡ್ಲಿಗೆ).— ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಹೌಸಿಂಗ್ ಬೋರ್ಡ್ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ನಾನು ಹೈತ್ವಾರ್ಪಕವಾಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ವಿಚಾರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡುವುದು ಅವಶ್ಯಕವಾದುದೆಂದು ಹೇಳಿ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಹೌಸಿಂಗ್ ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಇಡೀ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಜನರಿಗೆ ಗೃಹ ವಸತಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಬಿದ್ದಿದೆ ಮತ್ತು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಹಣಕಾಸಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಬಹಳ ಅಗಾಧ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯೂ ಬಿದ್ದಿದೆ.

11 A.M.

ಇದರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಂತರಿಗೂ ಮತ್ತು ದೊಡ್ಡ ಅಧಿಕಾರಸ್ಥರಿಗೂ ಹಣದ ಸೌಲಭ್ಯ ದೊರೆಯುವುದು. ಹಣದ ಪರಿಮಾಣ ಬಹಳ ಕಡಮೆ ಇರಬೇಕು, ಒಂದು ಸಾವಿರ ದಿಂದ ಮೂರು ಸಾವಿರಕ್ಕೆ ಮೀರದಂತಿರಬೇಕು. ಹಾಗಾದರೆ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ರೈತರಿಗೂ ಕೂಲಿಕಾರರಿಗೂ ಹಣ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಹಣದ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದಲ್ಲಿ ನೂರು ಮಂದಿ ಬಡವರಿಗೆ ದೊರೆಯುವ ಸೌಲಭ್ಯ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಮಂದಿ ದೊಡ್ಡವರಿಗೆ ದೊರೆಯುವುದು. ಹಣ ಪಡೆಯುವವರು ಸರಿಯಾದ ಭದ್ರತೆ ಕೊಡಬೇಕು; ಭದ್ರತೆಯಿಲ್ಲದೆ ಯಾರಿಗೂ ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದಲೂ ಹಣ ಕೊಡಕೂಡದು.

ಈ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಈ ಬೋರ್ಡಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಸದಸ್ಯರ ಸಂಖ್ಯೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಸಿಟಿ ಟ್ರಸ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳಲ್ಲೇ 8-10 ಮಂದಿ ಸದಸ್ಯರಿರುವಾಗ ಇಡೀ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಆಸ್ಥೆಯುನತಕ್ಕಂಥ ಈ ಒಂದು ಬೋರ್ಡಿನಲ್ಲಿ 7 ಮಂದಿ ಇರುವುದು ಬಹಳ ಕಡಮೆ ಎಂದು ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಇರತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರ ಮತ್ತು ದೇಶದ ಒಟ್ಟು ವಿಸ್ತೀರ್ಣ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ ಒಂದೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಂತೆ ಆಗಿರತಕ್ಕವರ ಜೊತೆಗೆ ಇನ್ನೂ ನಾಲ್ಕು ಜನರನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಒಂದು ಬೋರ್ಡ್ ರಚನೆಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ಬೋರ್ಡಿನಿಂದ ಪಟ್ಟಣವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡತಕ್ಕವರಿಗೆ ಸೌಲಭ್ಯ ಸಿಕ್ಕುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ಈಗಿರುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಕೊಟ್ಟಲ್ಲಿ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಪಟ್ಟಣಗಳಿಗೆ ಅನೇಕ ತಲೆ ಮಾರುಗಳಿಂದಲೂ ಅನೇಕ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದಕಾರಣ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಮೊದಲು ಸೌಲಭ್ಯ ದೊರಕುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದು ಈ ಬಿಲ್ಲಿನ ಮೊದಲನೆಯ ಕೆಲಸವಾಗಬೇಕು. ರೈತರಿಗೂ ಮತ್ತು ಕೂಲಿಗಾರರಿಗೂ ವಿಶೇಷ ಸೌಲಭ್ಯ ದೊರಕಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಉದ್ದೇಶ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬೋರ್ಡ್ ರಚನೆ ಮಾಡಿದರೂ ಸಹ ಇದರಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವವರು ಆ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ತರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರ T.A., D.A. ಶಿಬ್ಬಂದಿಗಳಿಗಾಗಿ ಹಣ ಹೆಚ್ಚು ಒರ್ಚಾಗುತ್ತಾ ಇದ್ದು 10 ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಸಹ ಕೆಲಸ ಮಾಡದೇ ಹೋದರೆ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ ಅದಷ್ಟು ಜಾಗೃತ ಜನರಿಗೆ ಸಹಾಯ ದೊರೆಯುವಂತಾಗಲು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಕೋರಿಕೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಈ ಬೋರ್ಡಿನಲ್ಲಿ

(ಶ್ರೀ ಕೊಟ್ಟ ಬಸವನಗೌಡ.)

ನಹ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಅರಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಅದಷ್ಟು ನ್ಯಾಯ ನಿಷ್ಠೆಯುಳ್ಳವರು ಸ್ವಾರ್ಥತೆ ಇಲ್ಲದೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕವರನ್ನು ಅರಿಸಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಬಹಳ ಹಣ misuse ಆಗಬಹುದು. ಅದಕಾರಣ ದೇಶಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಬಡ ರೈತರ ಹಿತ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸ್ವಾರ್ಥವಿಲ್ಲದವರನ್ನು ಅರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ಸಿದ್ದಯ್ಯ (ಬೇಲೂರು-ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳು).—ಸ್ವಾಮಿ, ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಚ್ಛಿಸುವ ಈ ಹೌಸಿಂಗ್ ಬೋರ್ಡ್ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತಾ ಒಂದೆರಡು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಏನೆಂದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಿರುವುದು ಬಹಳ ಸಂತೋಷಕರವಾದ ವಿಚಾರ. ಈಗ ನಮ್ಮ ಘನ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಿಂದುಳಿದ ಪಂಗಡದವರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಹಣ ಎಂದರೆ ಒಂದು ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ 300-400 ರೂಪಾಯಿ ಮಾತ್ರ. ಸಂಸ್ಥಾನಮಾಳೆ ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡಿ ನೋಡಿದರೆ ಈ 300 ರೂಪಾಯಿ ಗಳಿಂದ ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿನ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಸರಿಯಾದ ಗಳಗಳು ಇಲ್ಲ. ಸರಿಯಾದ ಗೋಡೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ದುಡ್ಡು ಸಾಲದು. ಹೀಗಾಗಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಅಂಗೀಕಾರ ಮಾಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಇದರ ಮುಖಾಂತರ ದೇಶಾದ್ಯಂತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಕೊಂಡರೆ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾದ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಅನೇಕ ಜನಗಳಿಗೆ ಆಗತಕ್ಕ ಉಪಕಾರ ಅಷ್ಟಿಷ್ಟಲ್ಲ. ತಾಲ್ಲೂಕು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕ ಗುಮಾಸ್ತರುಗಳು ಅನೇಕರು ಸರಿಯಾದ ಮನೆಗಳಿಲ್ಲದೆ ಪಾಪ! ಬಹಳವಾಗಿ ಪೇಚಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಊರಿನಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ಕೂಡ ಸರಿಯಾದ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿರುವವರು 10-20 ಜನ ಮಾತ್ರ, ಬಾಕಿಯವರು ಹುಲ್ಲು ಗುಡಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಸರಿಯಾದ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲು ಅನುಕೂಲವಿಲ್ಲದೆ ಬಹಳ ಪೇಚಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಂದಿರುವುದು ಬಹಳ ಸಂತೋಷಕರವಾದ ವಿಚಾರ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮತ್ತೊಂದು ಸಾರಿ ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಬಿಲ್ಲು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಸ್ ಆದ ಕೂಡಲೇ ಇದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಇದರಲ್ಲಿ ನಮೂದು ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಮಾಡಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು ಬರ್ಬಾರಿಯವರು ಈ ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಮೆಂಬರುಗಳನ್ನು ಚುನಾಯಿಸುವಾಗ ಸರಿಯಾದಂಥವರನ್ನು ಸ್ವಾರ್ಥ ಇಲ್ಲದವರನ್ನು ಚುನಾಯಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದನ್ನು ನಾನು ಬಹಳ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಕೆಲವು ಸಮಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮೆಂಬರುಗಳು ಇದ್ದಾರೆ—ಇದನ್ನು ಬಹಳ ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಯಾರೂ ಕೇಳಿಪಡಬಾರದು—ಅವರು ಬಹಳ ಸ್ವಾರ್ಥಪರತೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಅನೇಕರಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಆಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಅಂಥಾದ್ದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಅವಕಾಶ ಕೊಡದಂತೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ತಕ್ಕ ವಿವರವು ಮಾಡಬೇಕು. ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟು ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಂದು ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೀರಿ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಇದರ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು

ಬಡ ಜನರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹೊಂದುವಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

* ಶ್ರೀ ಜಿ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ (ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು-ಮೂಡಿಗೆರೆ-ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳು).—ಸ್ವಾಮಿ, ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಈ ಬಿಲ್ಲಿನ ವಿಷಯವಾಗಿ ಸುಮಾರು 4½ ದಿವಸಗಳಿಂದಲೂ ನಹ ವಿಷಯವಾಗಿ ಚರ್ಚೆ ನಡೆದು ಅನೇಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಅನೇಕ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದೇ ಇದೆ. ಇಂಥ ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿ ಒಂದು ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಂದಿರುವುದು ಸಂತೋಷದ ವಿಚಾರ. ಇದರಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರತಕ್ಕ ಎದ್ದಿಗಳನ್ನು ಕೆಲವು ರೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಆಗಲೇ ಸೂಚನೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಟೌನ್‌ಗಳಿಗೂ ಮತ್ತು ಸಿಟಿಗಳಿಗೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಒಂದು ಅನುಕೂಲ ದೊರೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂಬ ಅಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಿವಾರಣೆಗಳಾಗಿಯೇ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ತಂದಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿದ್ದು, ರಾಜ್ಯಾದ್ಯಂತ ಯಾವುದೇ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ಟೌನ್‌ಗಳಿಗೆ ಕಮಿಷನರ ಸಲಹೆಯ ಮೇಲೆ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಜನಗಳು ಎಷ್ಟೋ ದಿವಸಗಳಿಂದ ತಪ್ಪಾಗಿದ್ದ ಈ ಕುಂದು ಕೊರತೆಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಆಶೆಪಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರು. ಆ ಆಶೆಯನ್ನು ಇಪ್ಪತ್ತನೇ ದಿವಸ ಈಡೇರಿಸಿ, ಅವರ ಕುಂದು ಕೊರತೆಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ಅವರ ಸರ್ವತೋಮುಖವಾದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿವೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಜ್ಞರ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಂತೆ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಟೌನ್‌ಗಳ ವರಿಗೂ, ಸಿಟಿಗಳವರಿಗೂ ಕೂಡ ಇದರ ಸೌಲಭ್ಯ ದೊರಕುವುದರೂ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲೂ ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬಡ ಜನರ ಮತ್ತು ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದವರ ಯೋಗಕ್ಷೇಮಕ್ಕೆ ನಿಗಾ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ನನ್ನ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದೇ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರ ವಾಸದ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಲಕ್ಕೇ ಒಂದು ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಮಂಡಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಜ್ಞಾಪಕವಿದೆ....

ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾವ್ (ನ್ಯಾಯಾಂಗ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾಶಾಖೆಗಳ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಆ ರೀತಿ ಬೇರೆ ಒಂದು ಬಾರಿ ಮಂಡಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದು ನನಗೆ ಜ್ಞಾಪಕವಿಲ್ಲ. ಈಗ ತಂದಿರುವ ಒಂದು ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತರುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದ, ಅಷ್ಟೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ.—ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ಸಿದ್ದಯ್ಯನವರು ಈಗ ತಾನೇ ವಾಸದ ಮನೆಗಳಲ್ಲದೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಪಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವ ಒಂದು ಘನೋದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೋ ಅದನ್ನು ನಾನೂ ನಹ ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ 16-17 ಸಾವಿರಕ್ಕೂ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಇರತಕ್ಕ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಎಷ್ಟು ಮನೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ, ಎಷ್ಟು ಮನೆಗಳನ್ನು

ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ, ಈಗಿನ ಸರ್ಕಾರದ ಹಣ ಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ಮನೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಎಂಬ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಶೇಖರಿಸಿ, ಒಂದು ಸರೈ ನಡೆಸಿ, ಪ್ಲಾನ್ ತಯಾರುಮಾಡಿ ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನಾನು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಸಲಹೆ ಮಾಡಿರುವಂತೆ ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಸಮಿತಿಯವರು ಎಲ್ಲಾ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ಭರವಸೆ ನನಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಬಳ್ಯಾರೆ ಮಾನ್ಯ ಸ್ಟೇಷಿ ತರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಈ ಬೋರ್ಡನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡುವಾಗ ದಕ್ಷತೆಯುಳ್ಳ ಮತ್ತು ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಕೂಡಿರತಕ್ಕ ವರನೊಳಗೊಂಡ ಬೋರ್ಡನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದನ್ನು ಹೈತ್ರ್ಯವಕವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾರು ವಾಸದ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿದೆ ಇರುತ್ತಾರೆಯೋ ಆವರ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ದುಡಿಯತಕ್ಕಂಥ ಮಹನೀಯರು ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಹರಿಜನರ ಒಬ್ಬ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗೂ ಕೂಡ ಆ ಬೋರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶ ಇರುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಬಿಲ್ಲು ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ಬಿಲ್ಲು. ಇದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಜಾಗೃತ ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದರಿಂದ ಜನಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ವಿ. ಆರ್. ನಾಯ್ಡು (ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ).— ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಲ್ಲಿ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಈ ಹೌಸಿಂಗ್ ಬೋರ್ಡ್ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಅಷ್ಟಕ್ಕೇ ಸಂತೋಷಪಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಈ ಒಂದು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಮಾನವನಿಗೆ ಬೇಕಾದದ್ದು ಮೂರು ವಿಷಯಗಳು ಅಥವಾ ಸೌಕರ್ಯಗಳು. ಆ ಮೂರು ಏನೆಂದರೆ ವಸತಿ, ಅನ್ನ, ಬಟ್ಟೆ ಎಂದು ದೊಡ್ಡವರು ಹೇಳುವುದನ್ನು ನೀವೂ ಕೂಡ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ಈಗ ಈ ಒಂದು ಬೋರ್ಡ್ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಏನು ಹೇಳಿದ್ದೀರೋ ಇದು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ. ಈಗಾಗಲೇ ಅನೇಕ ಮಹನೀಯರು ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಏನಪ್ಪಾ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ ಅಂದರೆ, ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಆಗಬೇಕು; ನಮ್ಮ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಆಗಬೇಕು; ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿ, ನಮ್ಮ ಊರು ಇವೆರಡೇ ಆಗಿಹೋಗಿವೆ. ಬೆಂಗಳೂರನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಮರೆತೆಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಬೆಂಗಳೂರನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟರೆ ನಾವು ಯಾರೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ; ಇಲ್ಲಿ ಕಾಳಿ ತುಕೊಂಡು ಇಷ್ಟು ಆನಂದವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ ಬೆಂಗಳೂರು ಇದ್ದರೆ ತಾನೆ? ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ಹೇಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ? ತಾವುಗಳೆಲ್ಲ ಹಳ್ಳಿಯವರು; ಹಳ್ಳಿಯಿಂದ ಬಂದಿದ್ದೀರಿ. ನಾನು ಈ ರೀತಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಯಾರೂ ಬೇರೆ ಅರ್ಥ ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ. ಹಳ್ಳಿಯೂ ಇರಬೇಕು, ಪೇಟೆಯೂ ಇರಬೇಕು. ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಹಳ್ಳಿಯವರಾಗಿರತಕ್ಕ ನಿಮಗೂ ಪೇಟೆ ಬೇಕೇ ಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ನೀವು ಯಾವುದನ್ನು ಬೆಳೆದರೂ ಪೇಟೆಗೆ ತರಬೇಕು, ಆದ್ದರಿಂದ ಪೇಟೆಯವರು ಚೆನ್ನಾಗಿರಬೇಕು, ಪೇಟೆ ರಕ್ಷಣವಾಗಿರಬೇಕು. ಆಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನೂ ಕೂಡ ನೋಡಿ ಎಂದು ಅಂದಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಪೇಟೆ ಕಡೆಯೂ ಸರ್ಕಾರ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಿಗಾ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀರಾಂಪುರ, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರ ಮುಂತಾದ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ 40-50 ಸಾವಿರ ಜನರಿಗೆ ಮಲ್ಲೆಟ್ಟು ಬಡವರು ಮತ್ತು

ಕಾರ್ಮಿಕರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ ಬಹಳ ಶೋಚನೀಯವಾಗಿದೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಧಿಕಾರ ವಹಿಸಿದಮೇಲೆ ಪ್ಲಾನ್‌ಶಾಂಗಗಳ ಮೇಲೆ ನಿಂತು ಭಾಷಣವೆನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಈ ದಿವಸ ಆ ಭಾಷಣಗಳಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಜನರು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರು ಹಿಂದೆ ಸರ್ಕಾರ ತಮ್ಮ ಕೈಗೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಜನರಿಗೇನು ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೋ ಅದನ್ನು ಅವರು ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಮೇಲೆ ನೆರವೇರಿಸಿದರೆ, ಇಲ್ಲವೆ ಎಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನ ಕಾದು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಈ ಬಿಲ್ಲಿನ ಮೂಲಕ ಜನತೆಯ ಸೇವೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಾಧಾನವಾಗಬಹುದು, ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ ಬಿಸ್ಕಿಮಿಲ್ಲ, ರಾಜಾಮಿಲ್ಲ ಮುಂತಾದ ಎಷ್ಟೋ ಗಿರಣಿಗಳಿವೆ. ನಿರುದ್ಯೋಗಿ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡುವ ಉದ್ಯೋಗಸ್ಥರ ಕಷ್ಟ ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಗಿರಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವವರಿಗೆ ವಾಸಕ್ಕೆ ಮನೆಯಿಲ್ಲದೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ ಕಡೆ, ಪೋರ್ಸಿಲೈನ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಮತ್ತು ಮತ್ತೆ ಗಿರಣಿಗಳು ಬಹಳವಾಗಿವೆ. ಅಲ್ಲಿ unauthorised lay-out ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೌಸಿಂಗ್ ಬೋರ್ಡ್ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಮಾಡಿ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಪೇಟೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಬಡವರು ಸುಖವಾಗಿರಬೇಕು. ಈಗ ವಿಧಾನಸೌಧ ಕಟ್ಟುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ಅನುಕೂಲವಾಗಿವೆ, ಕೂಲಿ ಬಹಳ ಜನರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿದೆ. ಹಳ್ಳಿಯವರಾದರೆ, ಅಲ್ಲಿ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಡದಿದ್ದರೂ ಪಾತ ಹೇಗೋ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಪೇಟೆಗಳಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ಮನೆ ಬೇಕೇ ಬೇಕು. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವದಿಂದ ಒಂದು ಸಂಪ್ರದಾಯವಿದೆ. ಪೇಟೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟ, ರಾತ್ರಿ ಎಂಟು ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ ದುಡಿದು ಮನೆಗೆ ಬರುವವರಿಗೆ ಮನೆ ಸಂಯಾಗಿರಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಬಡ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವ ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ ಮತ್ತು ಇತರ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೌಸಿಂಗ್ ಬೋರ್ಡ್ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವಾಗ ಬೋರ್ಡಿನವರು ಬಡ ಕಾರ್ಮಿಕರು ಮುಂತಾದವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕೆಂದು ವಿನಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಪಾಪಣ್ಣ (ಶಿಡ್ಲಘಟ್ಟ-ಚಿಕ್ಕಬಳ್ಳಾಪುರ).— ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಮನೋದಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿರುವ ಆಶೆಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಇದರ ಎಲ್ಲಾ ಕೂಡ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಹಣಕಾಸನ್ನೊದಗಿಸುವ ಮೂಲ ಮತ್ತು ಹಣ ಸಹಾಯದ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಇವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಬಹಳ ನಿರಾಶಾದಾಯಕವಾಗಿದೆ. ಹಣಕಾಸಿನ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಹಾಕಿರುವ ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ತಿಳಿಯದು. ಇದು ಕೂಡ ಹುಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ಕುರಾವಿ ಹೊಲಿಸಿದಂತಿದೆ. ಇದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಹಣ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಕೆಲವರಿಗೆ ಮನೆ ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂಬ ಯೋಜನೆ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಯಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಮುಂದೆ ಇಡೀ ದೇಶದ ಜನರಿಗೆ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಡುತ್ತಾರೋ ತಿಳಿಯದಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಕೂಡ ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ಕಚೇರಿಗೆ ಗುಜರಾಯಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಈ ಯೋಜನೆ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದಿಂದ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನೂ ಕುರಿತಂತೆ ಗೊಳಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೂ

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಪಾಪಣ್ಣ.)

ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಮನೂದೆಯನ್ನು ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆ ಹಾಕಿದರೂ ಬೇಕಾದ ಹಣ ಒದಗಿಸಲು ಸಮಿತಿಯವರು ಸರಿಯಾದ ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೆಂಬ ಆಶಯವಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಹಾಕುವುದು ಕೂಡ ಅನಾವಶ್ಯಕವೆಂಬುದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಬಿಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಮುಂದಾದರೂ ತರಬಾರದೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಎಂ. ಗೋವಿಂದರಾಜು (ನಲಮಂಗಲ).—ನಾನು ಈ ಮನೂದೆಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಿಂದ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಇದನ್ನು ರಚಿಸುವುದರಿಂದ ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಿಂದ ಬಂದಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಸ್ವಾಗತಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ರೈತರ ಮನೆಗಳು ಹಕ್ಕಿಗೂಡಿನ ಹಾಗಿವೆ, ದನಗಳು ಪಾಸಮಾಡಲೂ ರಾಯಕ್ಕಾಗಿರುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಮನೆ ಕಟ್ಟಲು ಪ್ಲಾನ್ ಹಾಕುವುದಿಲ್ಲ, ಅನೇಕ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಕಿಟಕಿಗಳಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕಾದರೆ ಹೌಸಿಂಗ್ ಬೋರ್ಡ್ ಬಿಲ್ಲು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಬಹಳವಾಗಿ ಅನ್ವಯವಾಗಲೇಕು. ಹಾಗಾದರೆ ಅಲ್ಲಿನ ಮನೆಗಳ ರೀತಿ ನಿತಿ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಿ ಈಗ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾದರೂ ಹತ್ತಿಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಾದರೂ ಅಲ್ಲಿ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಹಳ್ಳಿಯವರಿಗೂ ಪೇಟೆಯವರಿಗೂ ಒಂದು ಭೇದ ಭಾವನೆಯಿರುವುದು ತಪ್ಪು. ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರಾದ ಶ್ರೀ ನಾಯ್ಡುರವರು ಮೊದಲು ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿ ಆಮೇಲೆ ಬಾಕಿ ಕಡೆಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದು ಶೋಚನೀಯ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ ಎಂಭತ್ತು ಜನರು ಪಾಸವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಪೇಟೆಗಳಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ ಇಪ್ಪತ್ತು ಮಂದಿ ಮಾತ್ರ ಇದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಯಾವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಗೊಂಡರೂ ಅದು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅನ್ವಯವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದು ಅದರ ಕರ್ತವ್ಯ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಜನಗಳು ಎಷ್ಟೋ ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ, ಮನೆಮಠಗಳಿಲ್ಲದೆ ಹುಲ್ಲು ಜೋಪದಿಗಳಲ್ಲಿ, ಮರಗಳ ಕೆಳಗೆ ಪಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗಿರಬೇಕು. ಶ್ರೀ ನಾಯ್ಡುರವರು ಈಗ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಪೇಟೆ ಉದ್ಧಾರವಾಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿರುವುದು ಶೋಚನೀಯವಾಗಿದೆ. ಆ ರೀತಿ ಅವರು ಹೇಳಬಾರದು. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಜನರ ಸ್ಥಿತಿ ಎಷ್ಟು ಉತ್ತಮವಾದರೆ ಅಷ್ಟೂ ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದು; ಉತ್ತರ ಜನರ ಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬಾರದಿದ್ದರೆ ಬಂಡಿತ ನಮ್ಮ ದೇಶ ಉದ್ಧಾರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈಗಲಾದರೂ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯವಾಗುವಂತೆ ತಂದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಎಲ್ಲರೂ ಸ್ವಾಗತಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ನ್ಯೂನತೆಗಳಿವೆಯೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಬೇಕಾದ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಜಾಗೃತಿಯಾಗಿ ಪಾಸ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಸ್. ರುದ್ರಪ್ಪ (ಹೊನ್ನಾಳಿ).—ಬಹುಶಃ ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರು ಹೇಳಿದ ವಿಚಾರದಲ್ಲ

ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾತನಾಡುವ ಪ್ರಸಂಗವಿದೆ. ಈ ಮನೂದೆ ತುಂಬ ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹವಾದುದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ ಬಹುಶಃ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈಗಿರುವ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ, ಒಂದು ಶಂಕೆಯೇನೆಂದರೆ ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದಹಾಗೆ, ಈ ಮನೂದೆಯ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುತ್ತಾರೋ, ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದು. ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ಸೂಕ್ತವಾದ ಮಾರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕಾದ್ದು ಬಹಳ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ನನಗೂ ಕೆಲವು ತೀವ್ರವಾದ ಶಂಕೆಗಳು ಕಂಡುಬರುತ್ತಿವೆ. ಬಹುಶಃ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮತ್ತು ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಾದರೂ ಬಡವರಿಗೆ ಮತ್ತು ಮಿಡ್ಲ್ ಕ್ಲಾಸಿನವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು, ಆರ್ಥಿಕ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು, ಇಲ್ಲವೆ ಪಾಸಕ್ಕೆ ಮನೆಯಾದರೂ ಕಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟು ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲಾ ದೇಶಗಳಲ್ಲೂ ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಸತಿ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅನೇಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದೇ ಮೊದಲು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ಬಂದಮೇಲೆ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪ್ರಾಂತೀಯ ಸರ್ಕಾರಗಳಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ ಈ ಮೂಲಕ ಜನರಿಗೆ ಮನೆಕಟ್ಟಿಕೊಡಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಮನೂದೆಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಉದ್ದೇಶ ನಮೂದುಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ನೋಡಿದರೆಲ್ಲ ತೀವ್ರವಾದ ಶಂಕೆಯುಂಟಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿರುವ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಪೀಪಲ್‌ಗೆ ಅನೇಕ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒದಗಿಸಿದ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಈಗಿರುವ ಯೋಜನೆಗಳಲ್ಲಿ ಆಳವಡಿಸಿ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ತಂದಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಅನೇಕ ಮಿತ್ರರು ಹೇಳಿದಂತೆ, ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಡುವ ಹಣ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲೇ ಬರ್ಚಾಗುತ್ತದೆವೋ ಏನೋ ಎಂಬ ಶಂಕೆಯಿರುವುದು ನ್ಯಾಯವಾಗಿರಬಹುದು. ಬಿಲ್ಲು ಉದ್ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇದೇ ರೀತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕಾಣುವ ವಿಷಯ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವ ಕೂಲಿಗಾರರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಸೌಕರ್ಯ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಸಹಾಯವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಎಂದು ನಮೂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈಗ ಒಂದು ಕೋಟಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯಿದೆ; ಮುಂದೆ ಹೆಚ್ಚಾದರೂ ಆಗಬಹುದು, ಎಷ್ಟು ಲಕ್ಷ ಸಂಸಾರಗಳಿವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿರುವ ಎಷ್ಟು ಲಕ್ಷ ಜನರಲ್ಲಿ ಬಹುಶಃ ಶೇಕಡ ಎಪ್ಪತ್ತೈದು ಮಂದಿ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ; ಶೇಕಡ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಮಂದಿ ಗುಡಿಸಲುಗಳಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ಎಂಭತ್ತು ಲಕ್ಷ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ ಐವತ್ತು ಜನ ಸಹ ವಸತಿಗೃಹ ಕಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಉಳಿದ ಶೇಕಡ ಐವತ್ತು ಜನರಲ್ಲಿರುವ ಸುಮಾರು ಹದಿನೈದು ಲಕ್ಷ ಸಂಸಾರಗಳಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ ಸಂಸಾರಗಳಿಗೆ ಬಹುಶಃ ಹುಲ್ಲಿನಮನೆ, ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಕಟ್ಟಿರುವ ಗುಡಿಸಲುಗಳು ಇವೆ. ಮರೆನಾಡು ಪ್ರದೇಶವಾದ ಶಿವಮೊಗ್ಗ, ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು, ಹಾಸನ ಈ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿ ಅನಾಹುತವಾಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಪತ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ ಒದಿರ

ಬಹುದು; ಇದು ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಾಗುವುದು ಬಹಳ ಕಡಮೆ. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಅನಾಹುತಗಳಾಗುವಾಗ ಪಟ್ಟಣದವರು, ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರು ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಒಡವೆ ವಸ್ತುಗಳನ್ನಿಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ನಷ್ಟವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಒಂದೊಂದಿಗೆ ಬೆಂಕಿಬದರ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ನಾರ್ಕಾರು ಮನೆ ಮಾತ್ರ ಸುಡುತ್ತವೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಅದೇ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಊರಿಗೆ ಊರೇ ನುಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಮೊನ್ನೆ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿರಬಹುದು; ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ನೂರರ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಮನೆಗಳು ನುಟ್ಟುಹೋಗುತ್ತವೆ. ಸರ್ಕಾರ ಈಗಿರುವ ಗೃಹಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿರುವ ಸ್ವರೂಪವೇ, ಹುಲ್ಲನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಹಂಗಾಮಿ ಪೆಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿರುವುದೇ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ.

11.30 A.M.

ಹಳ್ಳಿಗಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ರೈತಾಪಿ ವರ್ಗದ ಅನೇಕರಿಗೆ ಸರಿ ಯಾದ ವಾಸವ ಮನೆಗಳಿಲ್ಲದೆ ತೊಂದರೆ ಪಡುತ್ತಿರುವ ವಿಚಾರವು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೂ ವೇದ್ಯವಾಗಿರಬಹುದು. ಬಹುಮಂದಿ ಗುಡಿಸಲುಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಆಗಾಗ ಆ ಮನೆಗಳು ಬೆಂಕಿ ಅನಾಹುತಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಅದರ ಸಲುವಾಗಿ ಬಹಳ ಕಷ್ಟನಷ್ಟಗಳಿಗೆ ಈಡಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದವರು ಪುನಃ ಚೇತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ವರ್ಷಗಟ್ಟಲೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಗೃಹನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಈ ಮನೋದೆಯು ಜನೋಪಯುಕ್ತವಾದುದಾಗಿದೆ. ಈ ಮನೋದೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನವರಿಗೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಮನೋದೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವ ಉದ್ದೇಶಸಾಧನೆಗಾಗಿ ಒಂದು ಬೋರ್ಡನ್ನು ರಚಿಸಬೇಕೆಂದು ಆಶಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಬಹುಶಃ ಇದು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿರುವುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ. ಈ ದೊಡ್ಡ ನಗರದಲ್ಲಿ ಈ ಬೋರ್ಡ್ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದಾದರೆ, ಕಾರ್ಮಿಕವರ್ಗದವರಿಗೆ ವಸತಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಲು ಭದ್ರಾವತಿಯಂಥ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ಇದು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತದೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಆಳವಡಿಸಿ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಅದನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಎಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳಾಗುತ್ತವೆ, ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಯಾವರೀತಿ ಒದಗಿಸುತ್ತೀರಿ ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಬೇಕಾದರೆ ಬಹುಶಃ 10 ಲಕ್ಷ ಸಂಸಾರಗಳಿಗೆ ಅಳವಡಿಸುವ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಐದು ವರ್ಷ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈಗಿರತಕ್ಕ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಉತ್ತಮ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಇಷ್ಟೇ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಪೂರೈಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಬೋರ್ಡಿನವರು ತೀರ್ಮಾನಿಸುವುದು ಮುಖ್ಯ. ಇದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ದಡ್ಡು ಬೇಕು, ಯಾವ ರೀತಿ ಕಡಮೆ ಖರ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಕೈಗೊಂಡು ಜನರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅನುಕೂಲ ಕಲ್ಪಿಸಬಹುದು ಎಂಬುದು ಮುಖ್ಯವಾದ ಅಂಶ. ಅದು ದರಿಂದ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವವರು ನಿಪುಣರೂ ಮತ್ತು ನಡುಸಂಧರೂ ಆಗಿರಬೇಕು. ಅವರಿಗೆ ದೇಶಾ

ಭಿಮಾನ, ಶಿಸ್ತು ಮತ್ತು ನಯಮ ಎಂಬುದು ಇರಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಲು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಈ ಬೋರ್ಡ್ ರಚಿತವಾಗಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯ ಚಟುವಟಿಕೆಯನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದರೆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಜಯಪ್ರದವಾಗಿ ಕೈಗೊಂಡು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಇತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಸಲು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ನಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ರೀಜನಲ್ ಸಮಿತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಒಂದೆರಡು ರೀಜನಲ್ ಸಮಿತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವಾಗ ನಾಲ್ಕನೇ ವರ್ಷ ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ, ಹಾಸನ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ, ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಬೋರ್ಡ್ ಇದ್ದು ಬೇರೆ ಕಡೆ 10 ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಬೇಕೆಂದರೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದೊಂದು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟಿಷ್ಟು ಮನೆಗಳೆಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟಕಾಲಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಯೋಜನೆಯೊಂದನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ರೀಜನಲ್ ಬೋರ್ಡ್ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ, ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ ತಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶ ಸಫಲವಾಗಬಹುದು. ಕಾಲಾವಧಿಯನ್ನು ಮೂರು ವರ್ಷ ಎಂದು ಮಾಡಿರುತ್ತೀರಿ. ಕೊನೆಯ ಪಕ್ಷ 5 ವರ್ಷ ಅವಧಿಯನ್ನಾದರೂ ಗೊತ್ತುಪಡಿಸಬೇಕು. ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ಈ ಕಮ್ಯುನಿಟಿ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ ಅನುಭವದಿಂದ ಇದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸವಾಗಬೇಕಾದರೆ, ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಪೂರ್ಣ ಅಧಿಕಾರ ಹೊಂದಿರಬೇಕು, ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಅದನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಖರ್ಚುಮಾಡುವ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿರಬೇಕು.

ಮೂರನೆಯದಾಗಿ, ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುವ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಅವರ ಅನುಕೂಲತೆ ಏನು ಎಂಬುದರ ಕಡೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ನಿಗಾ ಕೊಟ್ಟು ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ರೀತಿಯ ಗೃಹನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಬೇಕಾದರೆ ಅಕ್ವೈರ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಎಲ್ಲೋ ಮೂರೆಯಲ್ಲಿರುವ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಮನೆಕಟ್ಟಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟರೆ ಅದು ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಧ್ಯ, ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದವರಿಗೆ ಜಮೀನು ಅಕ್ವೈರ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಅಕ್ವೈಜಿಷನ್ ರಿಕಾರ್ಡ್ ತಕರಾರು ಏನಾದರೂ ಇದ್ದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಈ ಬೋರ್ಡಿನವರು ನಿರ್ವಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಾರದು. ಅದುದರಿಂದ ಈ ಬಗ್ಗೆ 5 ವರ್ಷದ ಅವಧಿಯ ಯೋಜನೆಯೊಂದನ್ನು ತಯಾರಿಸಿಕೊಂಡು, ಇಂಥಂಥ ಕಡೆ ಇಷ್ಟಿಷ್ಟು ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುತ್ತೇವೆ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಇಷ್ಟಿಷ್ಟು ಸ್ಥಳಾವಕಾಶ ಬೇಕೆಂದು ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಸೂಕ್ತ ಏರ್ಪಾಡುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಅನಂತರ ಅದಕ್ಕೆ ಕೈಹಾಕುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಸರಿಯಾದ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಎಂದರೆ ತುಂಬ ದಿನ ಬಾಳಿಕೆ ಬರತಕ್ಕ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮಣ್ಣಿನ ಗೋಡೆ, ತಡಿಕೆ ಗೋಡೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ತೊಂದರೆ ಪಡದಂತೆ ಸಾಧ್ಯವಾದ ಎಲ್ಲಾ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಟ್ರಸ್ಟ್ ಬೋರ್ಡಿನವರು ಕೆಲಸಮಾಡುವಂತೆ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಡಿ; ಏಕೆಂದರೆ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ಒಂದಕ್ಕೆ

(ಶ್ರೀ ಎಚ್ ಎಸ್. ರುದ್ರಪ್ಪ.)

ಮೂರರಷ್ಟು ಬರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಲೇಬಿಟ್ ಮಾಡಬೇಕು, ರಸ್ತೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದರೆ ಎಷ್ಟೋ ಬರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಕೆಲವು ಹೌಸ್ ಬಲ್ಡಿಂಗ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳವರು ಅನೇಕ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲೂ ಸಹ ಸೊಸೈಟಿಗಳ ಮೂಲಕ ಹಣ ಒದಗಿಸಿ ಮನೆಗಳ ನಿರ್ಮಾಣ ಕಾರ್ಯ ಜರುಗುವುದು ಬಹಳ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ಸೊಸೈಟಿಗಳ ಮೂಲಕ ಹಣವನ್ನು ಸಾಲದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲಮಾಡಿಕೊಡಬಹುದು. ಹಾಗಲ್ಲದೆ ಅರ್ಥ ಸರೂಗಳನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡಿ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದರೆ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲೂ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಅರ್ಥಸರೂನಿಟ್ಟು ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುವ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದರೆ ಬರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರೋಚನೆ ಮಾಡಿ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ 4-5 ವರ್ಷಗಳಾದಮೇಲೆ ಎಲ್ಲರೂ ಕೆಲಸ ಆಗದೆ ಏಕೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಅರ್ಥಸರೂ ಹೋಗಲಕ್ಕೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ, ಬರ್ಚಾ ಜಾಸ್ತಿ ಆಯಿತು, ನಾವೇನು ಮಾಡೋಣ ಎಂದು ತಾವು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೆ ದಾಳಿಕೆ ಬರತಕ್ಕ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ.

ಈಗ Betterment Tax ಎಂದು ಬೇರೆ ಇದೆ. ಇದನ್ನು ಪಟ್ಟಣಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸಬಹುದು. ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೇನಾದರೂ ಅನ್ವಯಿಸಿದರೆ ಒಬ್ಬರೂ ಸಹ ಈ ಗೃಹನಿರ್ಮಾಣದ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಈಗ ಈ ಬೋರ್ಡಿನವರಿಗೆ ಕೆಲವು ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಅವರು ಕೆಲವು ಸಣ್ಣ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲೂ ಸಹ ಸರ್ಕಾರದ ಮಂಜೂರಾತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕು ಎಂದು ಇದೆ. ಅದರಿಂದ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರ ವ್ಯಾಜಿಯಾರನ್ನು ಬೇಕಾದರೂ ನೇಮಕ ಮಾಡಿ, ಅದರ ಅಡರಿಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಬುದ್ಧಿವಂತರು, ನುರಿತವರು, ನಂಬಕಸ್ವರನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡಿ. ಸಣ್ಣ ಕಟ್ಟಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರ ಅಪ್ಪಣೆ ಪಡೆದು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಇದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು, ಒಂದು ಗೊತ್ತಾದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಬಿ. ಸಿ. ನಂಜುಂಡಯ್ಯ (ಕೋರ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಹೌಸಿಂಗ್ ಬೋರ್ಡ್ ಮನೂವೆಯ ಮೇಲೆ ಒಂದೆರಡು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಿಂತಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಸ್ಯಾಟಿಸ್ಫ್ಯಾಕ್ಷನ್ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರೂ ಮತ್ತು ಈ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ ವಾಸನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರೂ ಈಗಾಗಲೇ ಎಲ್ಲಾ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಬೋರ್ಡ್ ರಚನೆ ಮಾಡಿ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ವಹಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಡಿಪ್ರೆಸ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸ್

ನವರಿಗೆ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಹಾಯಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ಅದರ ಒಂದು ಅನುಭವದಿಂದ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಇದು ಫಲಕಾರಿಯಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ನಮಗೇನೋ ಬಹಳ ಅನುಮಾನ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಈಗಿರುವ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಪ್ರಕಾರ ಯಾವ ರೀತಿ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರೋಚನೆ ಮಾಡಿ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಡಿಪ್ರೆಸ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸ್ ನವರಿಗೆ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು 5 ವರ್ಷದ ಸ್ಕೀಂ ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಹಣ ಗ್ರಾಂಟ್ ಮಾಡಿ, ಕೆಲಸ ನಡೆಸುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಆಗಿರುವ ಕೆಲಸ ನೋಡಿದರೆ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಬರ್ಚಾಗಿದೆಯೋ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಲಾಗಿ ದೆಯೋ, ಹಣ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಬರ್ಚಾಗುತ್ತಾ ಇದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದರೆ 300 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ, ಸರಿಯಾದ ಜಾಗ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ, ಜಾಗ ಕೊಟ್ಟರೂ ನೀರಿನ ಅನುಕೂಲ ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಈ ರೀತಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂದರೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆ? ತಮ್ಮ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಹಾಗೆ, ಒಂದು ಅಧಿಕರ್ನಾಂಶಕ ಕಾರ್ಡಿನಿಗೆ ಜಮಾನು ಅಕ್ಸೆಪ್ಟ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ನಾನಾ ತರಹ ಅಡಚಣೆಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. 6-7 ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಅದು ಫೈನಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಈ ಬೋರ್ಡ್ ಮೂಲಕ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಾಗ ಯಾವ ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ? ಹಳ್ಳಿಗಳ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲೂ ಇರತಕ್ಕ ವ್ಯಾಲಯಿಬರ್ ರ್ಯಾಂಡ್ಸ್ ನ್ನು ಅಕ್ಸೆಪ್ಟ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಯಾವ ಸ್ಕೀಂ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ? ಹಣ ಎಲ್ಲ ಒದಗಿಸುತ್ತೀರಿ? ನಿಮ್ಮ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಏನು? ಬೋರ್ಡಿನವರು ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಾದರೆ, ಆ ಮನೆಗಳನ್ನು ಯಾರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತೀರೋ ಅವರ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಏನು?—ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಇದರಲ್ಲಿ ನಮೂದುಮಾಡಬೇಕು. ಆ ರೀತಿ ಏನೂ ಇಲ್ಲ ತಿಳಿಸಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಸಿಟಿಗಳಲ್ಲಿ, ಟೌನ್ಗಳಲ್ಲಿ, ಮತ್ತು, ರೂರಲ್ ಏರಿಯಾಸ್ ನಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ lower middle classes ಮತ್ತು ಇತರ ಕಮ್ಮಿ ವರಮಾನ ಇರತಕ್ಕ ನೌಕರರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಇದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಸರ್ವೆಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಜನಗಳಿಗೆ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಡುವುದು ಅಂದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾದ ಕೆಲಸ, ಕೋಟ್ಯಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಎಷ್ಟೋ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಕರಗತಿಗಳವರು ಜೋಪಡಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕಡೆ ವರ್ಷಂಪ್ರತಿ ಬೆಂಕಿ ಬಿದ್ದು ಜೋಪಡಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಸುಟ್ಟುಹೋಗಿ ಸಾವಿರಾರು ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ನಷ್ಟ ಹೊಂದುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ, ಅದನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಎಂತಹ ಮನೆಗಳು ಬೇಕೋ ಅವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡುಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಅದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಕವಾಗಲು ಒಂದು ಸಾಧನ ಬೇಕು, ಹೌಸಿಂಗ್ ಬೋರ್ಡ್ ಆಕ್ಟ್ ಅದರೂ ಮಾಡಿ, ಬೇರೆಯೇನಾದರೂ ಮಾಡಿ; ಅದು ನಮಗೆ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಯಾರಿಗೆ ಮನೆ ಇಲ್ಲದೆ ತೊಂದರೆಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಅವರಿಗೆ ಸಾಧಾರಣವಾದ ಒಂದು ಮನೆ ಸಿಕ್ಕುವ ಹಾಗೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ನೋಡಿದರೆ ಅಂತಹ ಅನುಕೂಲ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಮಗೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಸಮಿತಿಯವರು ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕಾದ ವಿಚಾರವಾಗಿದೆ. Practical ಆಗಿ ಯಾರಿಗೆ ಮನೆ ಇಲ್ಲವೋ ಅವರಿಗೆ ಮನೆ ಒದಗಿಸಲು ಈ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಎಂದರೆ ನನಗೇನೋ ಅನುಮಾನವಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮೇಶ್ವರರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ, ಪೂರ್ತಿ ಯಾಗಿ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅನುಕೂಲವಾದೀತೋ ಏನೋ ಎಂದು ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಬಿಲ್ಲನ ಪ್ರಕಾರ ಏನಾಗುತ್ತದೆ? ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಬೇಕಾದರೆ ಬಂಡವಾಳ ಬೇಕು. ಅದು ಹೇಗಾದರೂ ಇರಲಿ, ಈಗ ತಕ್ಷಣ ಯಾವುದು ಆಗಬಹುದು ಎಂದರೆ ಒಬ್ಬ ಚೇರ್ಮನ್ ಮತ್ತು ಆರು ಜನ ಸದಸ್ಯರನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಒಂದು ಬೋರ್ಡನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ರಚನೆ ಮಾಡುವುದು ಕಾಣುತ್ತಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಬಾಕಿಯದು ಯಾವುದೂ ಸುಲಭವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆರು ಜನ ಸದಸ್ಯರು, ಚೇರ್ಮನ್, ಆಫೀಸಿನ ಎಸ್ಟಾಬ್ಲಿಷ್‌ಮೆಂಟು ಇವಕ್ಕೆ ಹಣ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಸಮಿತಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಯೋಚಿಸಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀನಿ. ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನೆಂದರೆ, ಹೌಸಿಂಗ್ ಬೋರ್ಡ್ ಬಿಲ್ ಮಾಡಿ ಜನಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಅನ್ನುವುದಾದರೆ ಯಾರು ಆ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೋ ಅವನ ಮೇಲೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹಾಕಬೇಕು. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಸೂಕ್ತ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದರೆ ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ರೆಫರ್ ಮಾಡಲಿ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಇದು ಹೋಗಬೇಕು? ಮೂರು ದಿವಸಗಳವರೆಗೆ ಇಲ್ಲ ಚರ್ಚೆಯಾಗಿ ಇದರಿಂದ ಏನು ಅನುಕೂಲವಿದೆಯೆಂಬುದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಯೋಚನೆಮಾಡಿ ಅನುಕೂಲವಾಗುವ ಹಾಗಿ ದ್ದರೆ ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಹಾಕುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಪರಮೇಶ್ವರಪ್ಪ (ಸಿರುಗುತ್ತಿ).—ಹಳ್ಳಿಗಳ ಕಡೆ ಗಮನಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಕಡೆಗೆ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಹಳ್ಳಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಪಟ್ಟಣ ವಾಸಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ದಿವಸ ತುಂಗಭದ್ರಾ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ 75 ಹಳ್ಳಿಗಳು ಮುಳುಗಿ ಹೋಗಿವೆ. ಅದರಿಂದ ನಷ್ಟವೆಷ್ಟೆಂಬುದು ಅಂದಾಜಾಗಿರುವುದು ಗೊತ್ತಿರಬಹುದು. 20 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಯೋಜನೆಯಿದೆ. ಆ ಕಡೆ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಿಲಿಟರಿಯವರು ಹೋಗಿ ಮೂರು ತಿಂಗಳಿಗೊಂದು ಎಕ್ಸ್‌ಪೆರಿಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿ ಒಂದೊಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ 200 ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಮದ್ರಾಸು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ 35 ಹಳ್ಳಿಗಳು ಮುಳುಗಿಹೋಗಿರುವುದರಿಂದ ಆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವ ರೀತಿ ನೋಂದವರಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ ಅದರಂತೆ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆರಿಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬರೆದು ತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಮಿಲಿಟರಿಯವರು ಬಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿರುವ ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಂಪುಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ 200 ಅಡಿ ಅಗಲವು ನೀರು ದೊರಕುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಂತೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಳ್ಳಿಗೂ 200 ಮಂದಿ ಮಿಲಿಟರಿಯವರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಬಹುದು. ಹಾಗೆಲ್ಲದೆ ಈ ರೀತಿ ಎಷ್ಟು ಬಿಲ್ಲುಗಳನ್ನು ತಂದರೂ ದೇಶ ಮುಂದುವರಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಮಿಲಿಟರಿಯವರ ಸಹಾಯ ಪಡೆದು ಕೆಲಸಮಾಡಿದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸುಭಿಕ್ಷವಾಗಿ ದೇಶಾಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಲು ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ (ಸಾಗರ-ಹೊಸ ನಗರ).—ಹಣಕಾಸಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಏನು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ದಯವಿಟ್ಟು ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾವ್.—ಸ್ವಾಮಿ, ಸುಮಾರು ಐದು ದಿವಸಗಳಿಂದ ಈ ಹೌಸಿಂಗ್ ಬೋರ್ಡ್ ಬಿಲ್ಲನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆ ನಡೆದಿದೆ. ನಾನು ಗುರುತು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುವಂತೆ 38 ಜನ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಈ ಬಿಲ್ಲಿನ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳವಾಗಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಾಯಶಃ ಇನ್ನಾಹು ಬಿಲ್ಲಿನ ಮೇಲೂ ಕೂಡ ಇಷ್ಟು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿದ್ದು ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಐದು ದಿವಸ ಚರ್ಚೆಯಾದರೂ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು, ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಎಲ್ಲರೂ ಸಹ ಯಾವ ಬೇಸರವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಒಂದು ತಿವ್ವಾಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಈ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅಭಿನಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದೆ. ಕಾರಣ ಇಷ್ಟೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈಗ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ, ಆಹಾರದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ, ಆಹಾರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿರುವ ಭೂಸುಧಾರಣೆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಆಸಕ್ತಿಯಿದೆಯೋ.....

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಸುಧಾರಣೆ ಏನಾಯಿತು?

ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾವ್.—I have never interrupted while he was speaking. I request the Hon'ble Member to wait and hear me. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಸತಿ ಸೌಕರ್ಯದ ವಿಷಯದಲ್ಲೂ ಕೂಡ ತೀವ್ರಾಸಕ್ತಿಯಿದೆ. ಇದು ದೇಶದ ಆದ್ಯಂತ ಇಡೀ ಹಿಂದೂ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಆನ್ವಯಿಸುವ ಪ್ರಶ್ನೆ. ನೂರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎಲ್ಲರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಎಲ್ಲೋ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾಗಿತ್ತು; ಇದನ್ನು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಪ್ರಯತ್ನವಿರಲಿಲ್ಲ. ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ದೇಶಗಳ, ಅಥವಾ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಿರುವ ಅನೇಕ ದೇಶಗಳ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನೂರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕೆಲವು ನಮಸ್ಕಗಳನ್ನು ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಆದರೆ ಆ ದೇಶಗಳ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇದು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 10—20 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಚರ್ಚೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದರೂ ರೂಪ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವುದು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಆ ರೂಪ ಸರಿಯಾದ ಆಕಾರ ಪಡೆಯುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ. ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್ನಿನವರು ಈ ಕೆಲಸ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಭೂಸುಧಾರಣೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಆಗಬೇಕು, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕ್ರಮದಲ್ಲೇನು ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಬೇಕು, ವಸತಿ ಗೃಹಗಳ ಸಮಸ್ಯೆ ಹೇಗೆ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಮುಂದಿನ ತಲೆಮಾರಿನವರು ಫಲವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವಂತೆ ಈಗ ಬೇಜಾರೋಪಣ ಮಾಡುವ ದೊಡ್ಡ ತರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಹೊರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೆಮ್ಮೆಪಡುವುದು ಮತ್ತು ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಈ ಗಿಡಕ್ಕೆ ನೀರು ಹಾಕಿ ಬೆಳೆಸುವುದು ಇವೆರಡೂ ಈ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದು. ಈ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟು ಇಷ್ಟು ಜನ ಸದಸ್ಯರು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ಅವರೂ ಅದೇ ರೀತಿ ಭಾವಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಯಾರೂ ಕೂಡ ಈ ಘನೋದ್ದೇಶದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ

(ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾವ್.)

ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ವಾಗತ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಉದ್ದೇಶ ಮಾತ್ರದಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಉದ್ದೇಶ ಶಕ್ತಿ ತಕ್ಕ ಶಾಸನ ಬೇಕು, ಶಾಸನಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಸಾಮಗ್ರಿ ಬೇಕು, ಸಾಧನ ಬೇಕು. ಇವೆರಡೂ ಅದ ಮೇಲೆ ಸಂಪತ್ತು ಬೇಕು. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕ್ರೋಡೀಕರಿಸಿ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಜನರು ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ವಾಪಸು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಮುಂದೆನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ನಾವಾದರೂ ಕೂಡ ಇದನ್ನು ಈ ಶಾಸನಸಭೆಯ ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯ ಸಾಧನವಿದೆ, ಸಾಧನ ಸಂಪತ್ತು ಬರುವ ಮಾರ್ಗವಿದೆ, ಇದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕು ಎಂದ ನೂಟಿಸಿದ್ದೇವೆ. ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದವರು ಮುಂದೆನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದರೆ ಅವರ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಸ್ವಾಗತ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆದರೂ ಕೂಡ ಇಷ್ಟು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ನೂಟಿಸಿ, ಸಾಧನ ಸಂಪತ್ತಿಗೆ ಮಾರ್ಗ ಕಂಡ ಹಿಡಿಯುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡುವಾಗ ಅವರು ಇಂದಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟು ನೋಡಿದಂತೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್ ಯಾವ ರೀತಿ ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸಿ ಎಷ್ಟು ಮಹತ್ವವಾದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮನಸ್ಸು ಸದಸ್ಯರು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಕೆಲವು ಭಾಗವೆ ಹಣವನ್ನು ನಮಗೆ ಕೊಡುವುದರಿಂದ, ಅವರ ಉತ್ತೇಜನವಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಒಂದು ಮಹತ್ವಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಇದನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಯಿಲ್ಲದವರು ಬಹಳ ಅಗತ್ಯ. ಇದಕ್ಕೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಗಮನ ವನ್ನು First Five Year Planning ನ 35ನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದ ಕಡೆ ಸೆಳೆಯುತ್ತೇನೆ. ಮೊದಲನೆಯ ದಾಗಿ "Conditions in India" ಎಂಬ ವಿಷಯ ದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಹತ್ತು ವರ್ಷಕ್ಕೊಂದು ಸಲ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ, ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಿ ದುರವಸ್ಥೆಯಾದಾಗ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಅದನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

12 NOON

ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ, ರಾಷ್ಟ್ರದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ, ಆಹಾರ, ಜಮೀನು—ಈ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವರೀತಿ ಸುಧಾರಣೆ ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆಯೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಮನೆಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಸುಧಾರಣೆ ಅಗತ್ಯವೆಂದು ಕಂಡುಬಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು Housing by Government for Public Bodies ಎಂಬ ನೀತಿಯುಳ್ಳ ಈ ಮನೂವೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ವಸತಿಗೃಹಗಳ ಕೊರತೆಯ ನಿವಾರಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಸಂಸದನದಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳು, ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳು, ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳು, ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ಗಳು, ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಕೈಲಾದಷ್ಟು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿವೆ. ಆದರಲ್ಲಿಯೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಂಗಳೂರು ಮತ್ತು ಮೈಸೂರುಗಳಲ್ಲಿ ಟ್ರಸ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ನೆರವಾಗಿವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆ ಗೂ ಮತ್ತೊಂದು ಸಂಸ್ಥೆ ಗೂ ಯಾವ ಸಂಬಂಧವೂ ಇಲ್ಲದೆ ತಮ್ಮ ಕೆಲಸ ವನ್ನು ತಾವು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿವೆ. ಇಷ್ಟಾದರೂ ಇನ್ನೂ ಮುಂದುವರಿಯು

ವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಆದರೂ ಸಂದರ್ಭ ಒದಗಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ದವರು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದರ ಮೂಲಕ ಇವು ಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಮನೂವೆಯ ವಿಚಾರ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುತ್ತಾ ಗೆಜೆಟೆಡ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವಷ್ಟು ಸಹಾಯವನ್ನು ನಾನು ಗೆಜೆಟೆಡ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ವೆಂದು ಶ್ರೀ ಮಾಣಿ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರು ತಿಳಿಸಿದರು. ಸರ್ಕಾರದ ಸಹಾಯದ ಜೊತೆಗೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸಾರ್ವ ಜನಿಕ ಸಹಾಯವೂ ಅತ್ಯಗತ್ಯವೆಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಮನಗಾಣಬೇಕು. ಈ ವಸತಿಗೃಹಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಲು ಯಾವುದಾದರೂ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಂಸ್ಥೆ ಮುಂದೆ ಬಂದರೆ ಅದಕ್ಕೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ತಮ್ಮ ಕೈಲಾದ ಸಹಾಯ ವನ್ನು ಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ಸಂಸ್ಥೆ ಗಳು ಈಗ 50 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದರೂ ವಸತಿ ಸೌಕರ್ಯದ ಸಮಸ್ಯೆ ನಿವಾರಣೆ ಆಗಿಲ್ಲ. 1948ರಿಂದ ಈಚೆಗೆ ಇಡೀ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೇ ಒಂದು ಹೊಸಪಾತಾವರಣ ಕಲ್ಪಿತವಾಯಿತು. ಹಿಂದೂಸ್ತಾನ್-ಪಾಕಿಸ್ತಾನ ಎಂಬುದಾಗಿ ಎರಡು ಭಾಗಗಳು ವಿರ್ಪಾಟು ಅಲ್ಲದೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಜನರ ವಲಸೆ ವಿಪರೀತವಾಯಿತು. ಇದ ಜೊತೆಗೆ ನಮ್ಮ ದೇಶ ದಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಬೆಳೆದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಮಿಕ ವಸತಿ ಸೌಕರ್ಯದ ಸಮಸ್ಯೆಬೇರೆ ಉದ್ದವಾಗಿ ಹೀಗೆ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸೇರಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಗಡಾಯಿಸಿತು. ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ಹದಗೊಳಿಸಲು ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ರೀತಿ ಕಾರ್ಯ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಂಡರು. ಬೊಂಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಹೌಸಿಂಗ್ ಬೋರ್ಡ್ ಆಕ್ಟ್ ಎಂಬುದು ಆಗಿ ಸುಮಾರು ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ 5-6 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ವೆಚ್ಚದಲ್ಲಿ ಗೃಹನಿರ್ಮಾಣ ಕಾರ್ಯ ವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡು ಸಾವಿರಾರು ಮನೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದರು. ಇದೇರೀತಿ ಮೈಸೂರು ಸಂಸದನದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಲೇಬರ್ ಹೌಸಿಂಗ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಎಂಬುದು ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಯಿತು. ಇದರ ಕೆಲಸ 1952-53ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ, 8-10 ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಇದರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕಾಗಿ 6-8 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಮಂಜೂರಾಗಿ ಆದರೆ ಪೈಕಿ ಸುಮಾರು 18 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿಯ ಒಂದು ಬೋರ್ಡ್ ಅವಶ್ಯಕತೆ ನಮ್ಮ ಸಂಸದನಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಅಗತ್ಯ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ Planning Commission Report ನಿಂದ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಆವ ಗಾಹನೆಗೆ ತರಲಿಟ್ಟುನುತ್ತನೆ:

Five-Year Plan. Page 594. Housing By Government and Public Bodies.

"The Bombay Government resumed their activity in this field in 1949 by setting up a special Housing Board with the object of building houses for industrial workers and other low income groups, developing land, and assisting in the production and distribution of building materials. The Board, which was set up by legislation, was given a loan of Rs. 4.37 crores upto March, 1952

to provide its initial capital. It has constructed 7,000 tenements for industrial workers and low income groups and over 9,000 tenements for displaced persons out of an allotment of Rs. 2 crores by the Central Government. At present it is engaged in developing an area of about 400 acres of *khazan* land for co-operative housing societies at a cost of about rupees one crore. Of late, the activities of the Board have been considerably curtailed because loans and subsidies expected from the Central Government have not materialised.....”

And then, under the heading “Estimate of Housing Shortage” it is said in page 597 as follows.—

“Reliable statistics of the number of houses in urban areas are not available. While construction of houses remained almost at a standstill for several years on account of the war and post-war difficulties, urban population grew steadily. The advance census figures of 1951 show that in the decade 1941-51, while the rural population increased by 7.4 per cent the urban population increased by 53.7 per cent. The corresponding figures of the previous decade were 12 per cent and 32.1 per cent, respectively. The Planning Commission made an attempt to obtain a rough estimate of housing shortage in the principal industrial towns. Information received in respect of 37 such towns with a total population of 17,14,560 engaged in large-scale industries shows that the approximate number of industrial workers, who are in immediate need of accommodation, is 4,54,900.”

Then, the Commission refer to the Housing Policy and Town and Country Planning.

ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಒಂದು Ministry for Housing ಎಂದಿರಬೇಕು. ಆಗ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಾಧನೆಯಾಗಲು ಅವಕಾಶವಿರುತ್ತದೆ. ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿ Ministry for

housing, education, agriculture, health, ಈ ರೀತಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಇದ್ದು ಮಹತ್ಕಾರ್ಯ ಸಾಧಿಸಿವೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಆಗಬೇಕು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದ ಮತ್ತು ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ನೆರವಿನ ಜೊತೆಗೆ debenture loansಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಎತ್ತಬೇಕು. ಇದು ಮುಖ್ಯಸಾಧನ. ಈಗ ಬೆಂಗಳೂರು-ಮೈಸೂರು ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಆಗಲಿ, ಟ್ರಸ್ಟ್ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳಾಗಲಿ ಸಾಲ ಎತ್ತುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಆದರೂ ಅವು ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ವಿಂಗಡಣೆಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವುಗಳು ಸಾಲ ಎತ್ತಿದರೆ ಅದು ದೊರೆಯತಕ್ಕ ಭರವಸೆ ಇಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡ ಈ ರೀತಿಯ ಒಂದು ಬೋರ್ಡ್ ಸ್ಥಾಪನೆ ಯಾದರೆ ಆಗ ಇದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಬಹುದು. ಈ ಕಾರಣ ದಿಂದ ಈ ಬೋರ್ಡಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ ಯೆಂಬುದನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

“It is, however, desirable that there should be a uniform policy in the matter and we recommend that there should be a National Town and Country Planning Act, which would provide for zoning and use of land, control of ribbon development, location of industries in areas considered suitable, clearance of slums, carrying out of civic and diagnostic surveys and preparation of Master Plans.”

ಹೀಗೆ ಮುಂದೆ ಬರಬೇಕು. ಇದು ಇನ್ನೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಪಾರ್ಟಿಮೆಂಟ್‌ನವರು ಇದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ಯಾವರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಅದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿ ನಾವು ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ. Slum-clearance ಕೆಲಸ ವಿಶೇಷವಾಗಿದೆ, ರೂರಲ್ ಹೌಸಿಂಗ್ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಈಗಕಾನೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಚರ್ಚೆ ನಡೆದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಬೋರ್ಡಿನ ಮುಖಾಂತರ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕಾದರೆ ದುಡ್ಡಿನ ಒಂದು ಕೊರತೆ ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೂ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕಾದರೂ ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟವಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಅದು ನನಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ. ಈ ಕಷ್ಟಗಳ ನಿವಾರಣೆ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಒಂದು ಮಾರ್ಗವೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂದಿದೆ. ನಾನಾದರೂ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ: ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ವಿರೇಜ್ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳು ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಕೊಂಡು ಮಾಡಬೇಕೆಂದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟ; ಒಂದು ವೇಳೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟರೂ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕಚಿಕ್ಕ ಗ್ರಾಮಗಳಿದ್ದು 200-300 ಜನ ಪ್ರಜೆಗಳಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಕೆಲಸ ನಡೆಸುವುದು ಅವರಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರವೇ ಏನು ಮಾಡಿದೆ ಎಂದರೆ, ಈ ಬೋರ್ಡಿನವರು “for co-ordinating the purposes of this Act, they can appoint committees,” ಎಂದು ಮಾಡಿದೆ. ಈ ಮೂಲಕ ಒಂದು ಸಾಧನ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕು. ಕಾರ್ಯಸಾಧನೆ ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಸಾಲಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು; ಹೀಗೆ ಈ ನಮುನೆಯನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸುವುದಕ್ಕೆ

(ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾವ್.)

ಸಾಧ್ಯವೇ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಉತ್ತರೋತ್ತರದಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ಗ್ರಾಮಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ರೀಜನಲ್ ಪರ್ಮಿಟ್‌ಗಳನ್ನು ಬೋರ್ಡಿನವರು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಕಮಿಟಿಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಈ ಕಾರ್ಯಸಾಧನೆ ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಎರಡು ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಮಾಧಾನವಾಗಬಹುದು. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಯಾವರೀತಿ ಬದಲಾವಣೆ ಹೊಂದಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿ 1600 ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಂಪನಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿದರು. ಬರೀ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಎಂದು ನಮ್ಮದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದರು, ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಬಂದು, ವ್ಯಾಪಾರ ಪುರುಮಾಡಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸುತ್ತಾ ಆಸ್ತಿ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿದರು: ಆಸ್ತಿ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿದ್ದೇ ಅಲ್ಲದೆ ಅವರ ಒಂದು ರಾಜ್ಯಾಧಿಕೃತ ವನ್ನೇಷ್‌ಪಡಿಸಿ ಚಕ್ರಾಧಿಪತ್ಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಿದರು. ಮೊದಲು ಅವರು ಬಂದಾಗ ರಾಜ್ಯ ಕಟ್ಟುವುದಾಗಲಿ, ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಸಾರ್ವಭೌಮತ್ವ ಹೊಂದುವುದಾಗಲಿ ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ; ಬರೀ ವ್ಯಾವಹಾರಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದರು. ಅದೇರೀತಿ ಈ ಕಮಿಟಿಗಳನ್ನು ನಾವು ಏನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೋ ಅವುಗಳಿಗೆ ಕೆಲಸ ಆದಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಹೆಚ್ಚುಹೆಚ್ಚು ಅಧಿಕಾರವಹಿಸಿಕೊಡುವ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಬರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಒಂದು ಶಾಸನ ಅದರ ಅಮಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯಕವಾದ ಸಾಧನಗಳು ಮುಂದೆ ತಯಾರಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗಲ್ಲದೇ ಎಲ್ಲವೂ ಈಗಲೇ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣು ಮುಂದೆ ಬರಬೇಕು ಎನ್ನುವುದಾದರೆ ನಾವು ಪ್ರವಹಾರಸ್ವರಾಗುತ್ತೇವೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ಅನಂತರ National town and country planning ವಿಚಾರ ಹೇಳಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯ ಇದೆಯಲ್ಲವೇ ?

Sri A. G. RAMACHANDRA RAO.—I am not prepared to answer that question, Sir.

“ We recommend the setting up of Housing Boards which would be statutory autonomous bodies appointed by Government and responsible for implementing the Housing programme. Such Boards should be both central and regional and should have an executive body with a President, a whole-time Secretary and not more than five other members, some of whom at least should be specialists in town-planning, architecture, and the social, economic and financial aspects of housing problems. The boards may have associated with them advisory bodies consisting of representatives of employers, tenants, buildings trade and the general public.”

ಹೀಗೆ ನೇಮಕ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಬೋರ್ಡ್ ಸರ್ಕಾರದ ಅಧೀನದಲ್ಲಿರಬೇಕೆಂದರೂ ರೆಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರಿನ ಅಧೀನಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟೇಇರುತ್ತದೆ. ಅವರು ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಸ್ಕ್ರೀಮುಗಳು ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ಬರಲೇಬೇಕು, ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಹಣವನ್ನು ದುರುಪಯೋಗ ಪಡಿಸದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ. It will be directly under the control of the legislature and it cannot go out of the way.

ಅನಂತರ ರೆಜಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಯಾವರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಒಂದು ಡೈರೆಕ್ಟಿವ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ :—

“ In order to encourage private construction, without which the problem of housing cannot possibly be solved in the near future, provision may be made to exempt newly-constructed houses from the operation of the rent control legislation for an initial period say four years.”

ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿಯಾದರೂ ಕೂಡ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಟ್ಟು, ರೆಂಟ್ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಆಕ್ಟಿನಿಂದ ತೊಂದರೆ ಇಲ್ಲದೆ ಪ್ರಾರಂಭದ ದೆಸೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಬೆಳೆದುಕೊಂಡು ಬರಲಿ ಎಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಅಶಯವನ್ನು ಕೂಡ ನೋಡನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್ನಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಯಾವ ಒಂದು ರೂಲು, ರೆಗ್ಯುಲೇಷನ್ ಇದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಅಳಪಡಿಸಿ ಈ ಮನೋದೆಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದೇವೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಬೊಂಬಾಯಿ ಹೌಸಿಂಗ್ ಬೋರ್ಡ್ ಆಕ್ಟನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಅಲ್ಲೇ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಅವರು ಮಾಡಿರತಕ್ಕ, ಸಾಧಿಸಿರತಕ್ಕ ಮಹತ್ಕಾರ್ಯ ಇದರಲ್ಲದಿಲ್ಲ, ಶಕ್ತಿ ಇದೆ, ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಎಂಬ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಅವರಮುಂದೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವಾಗ ನಾವು ಅದನ್ನು ಅನುಕರಣೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ನಮಗೆ ಒಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಶಕ್ತಿ ಬರತಕ್ಕದ್ದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ಒಂದೆರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ರ್ತನೆ ಮಾಡಿರುವರು ಮಾತನಾಡಿದರು. ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳಮೇಲೆ ಎಕ್ಸ್‌ಕ್ಯೂಟ್ ಮಾಡಬೇಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆರೀತಿ ಮಾಡಲೂಬಾರದು ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಯಾವರೀತಿ by means of contact ಸಹಾಯ ಮಾಡಬಹುದು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಹೊಸದಾಗಿ ವಸತಿ ಗೃಹಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಟೌನ್ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯವರು, ಸಿಟಿ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯವರು ಮತ್ತು ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳವರು ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಾರೋ ಅವರೊಡನೆ ಸಹಕರಿಸಿ ಪ್ರೈವೇಟಿ ಇಲ್ಲದೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬಹುದು. ಅಷ್ಟು ಸಹಾಯ ಮಾಡಬಹುದು. ನಮ್ಮ ಕಾಲಮೇಲೆ ನಾವು ನಿಂತುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ಅಂದರೆ ಮೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಯುವಂಥ ಸದವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು; ಅದನ್ನು ಕೂಡ ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯ, ಎಲೆಜ್ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳ ಅಥವಾ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡಿನವರ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕುಂಠಿತ ಮಾಡತಕ್ಕ ಆಲೋಚನೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಯಾವ ಯಾವ ಸದವಕಾಶಗಳು ಇವೆಯೋ

ಅವನ್ನು Co-ordinate ಮಾಡಿ, ಕ್ರೋಢೀಕರಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಬೆಂಬಲವಾಗಿ ನಿಂತುಕೊಂಡು, ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಸಾರವಾದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸ ಒಂದು. ಇನ್ನೊಂದು, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನೆ ಆಗಬೇಕೋ ಆ ಸಂಶೋಧನೆ ನಡೆಸುವುದು ಮತ್ತು standardise ಮಾಡುವುದು ಇವೆಲ್ಲ ಇವೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿರತಕ್ಕ, ಶಕ್ತಿಯುತವಾಗಿರತಕ್ಕ ಬೀಜ ಇದರಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಇದನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿ ಎಂದು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಲೇಬರ್ ಹೌಸಿಂಗ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಡಿಸಾಲ್ವ್ ಮಾಡಬೇಡಿ ಎಂದು ಕೆಲವರು ವಾದ ಮಾಡಿದರು. ಸೆಂಟರ್‌ನಲ್ಲಿ ರೆಪ್ರೆಸೆಂಟ್ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಎರಡು ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಇರುವುದು ಸೂಕ್ತವಲ್ಲ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಬಂತು; ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಹಣಕಾಸಿನ ಅನುಕೂಲವೂ ಕೂಡ ದೊರೆಯುವುದಾಗಿದೆ. ಬೊಂಬಾಯಿ ಹೌಸಿಂಗ್ ಬೋರ್ಡನ್ನು ಅನುಕರಣೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಜನತೆಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಲೇಬರ್ ಹೌಸಿಂಗ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕಾರ್ಯ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇತ್ತೋ ಅದನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು, ಅದರಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಫೈನಾನ್ಷಿಯಲ್ ಮೆಷಿನ್‌ನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ ಹೇಳಿದರು. ಈ ಆಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿರುವುದು ಸರಿಯಾಗಿದೆ, ಆದರೆ ಸೆಕ್ಷನ್ 78 ಏಕೆ ಸೇರಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದರು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇಂಥ ಕಾನೂನು ಮಾಡಿ ಬೋರ್ಡನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿ ಅದರ ಜನ್ಮ ಜಾತಕ ಬರೆಯುವಾಗ ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಎರಡು ಬರೆಯುವುದೂ ಸಹ ಉಂಟು, ಬೇಡವೆಂದು ಹೇಳಿರುವುದು ಅವಶ್ಯಕವೆಂದು ಅನೇಕ ಕಡೆ ಕಂಡುಬರುವುದರಿಂದ ಈ ರೀತಿಯಾದ ಕ್ಲಾಪಿರುವುದು ಸೂಕ್ತವೆಂದು ಸೇರಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಇದು ಚಿರಕಾಲ ಬಾಳಬೇಕಾದರೆ ಈಗ ಕಾಣುವ ಮೃತ್ಯು ಸೂಚನೆ ಕಾಣಬಾರದೆಂದು ವಾದ ಮಾಡಿದರು. ನನಗೂ ಅದೇ ರೀತಿಯ ಮನಸ್ಸಿದೆ. ಆದರೂ ಇದರಿಂದ ಉಪಯೋಗವಿದೆಯೇ, ಹೇಗೆ ಎಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ತಾವೂ ಯೋಚನೆ ಮಾಡೋಣವಾಗಲಿ, ಬೇಡವೆಂದು ಕಂಡರೆ ಬಿಡೋಣ.

ಅಮೇಲೆ ಫೈನಾನ್ಷಿಯಲ್ ಪ್ರಾವೀಷನ್ಸ್ ಯಾವ ರೀತಿಯೆಂಬುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೇಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಕೂಡ ಇದರಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕಾನೂನಿನ ಬಾಕಿ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತಾ ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಾಮರಾಯರು ಮೊದಲನೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್‌ವರೆಗೆ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿದರೆ ಉತ್ತಮವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇತರ ಮಾನ್ಯ ಮಹನೀಯರೂ ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಲಹೆಗಳು ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಬೇಕು. ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಯಾದಮೇಲೆ ಚರ್ಚೆಯಾಗುವುದು ಸೂಕ್ತವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ, ಈಗ ಚರ್ಚೆಯಾಗಿರುವುದು ಸರಿಯೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇದು ರಾಷ್ಟ್ರಕಾರ್ಯ, ಮಹತ್ಕಾರ್ಯ. ಅದರಿಂದ ಪಾರ್ಲಿಯಂ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದನ್ನು ನೋಡದೆ ದೂರದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಇದರ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಒಪಿಸಿ ಇದನ್ನು ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುವುದು ಸೂಕ್ತವೆಂದು ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ನಮು ಧನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಜಾಗೃತ ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಟಿ

ಮಾಡಿ ಅದಷ್ಟು ಕಾಲಹರಣ ಮಾಡದಿರುವುದು ಅವಶ್ಯಕ. ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಹಾಕಿ ಅಲ್ಲಿ ಪಾಸಾದ ನಂತರ ವಿಧಾನ ಪರಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬೇರೊಂದು ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಟಿ ಮಾಡಿ ಕಾಲಹರಣಮಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಜಾಯಿಂಟ್ ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಟಿ ಮಾಡಿ 18 ಜನ ಸದಸ್ಯರು ಅದರಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದರ ಪೈಕಿ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಇಲ್ಲಿ 12 ಜನರನ್ನೂ, ವಿಧಾನಪರಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ 6 ಜನರನ್ನೂ ಚುನಾಯಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದೆ. ಹೀಗೆ ಜಾಯಿಂಟ್ ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಹಾಕಿ ಪೂರ್ಣ ಪರಿಶೀಲನೆ ನಡೆದು ಈ ಬಿಲ್ಲು ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಂದರೆ ಒಂದು ಮಹತ್ಕಾರ್ಯವನ್ನು ತಾವೆಲ್ಲರೂ, ಈ ನಭೆಯೂ ಸಾಧಿಸಿದ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಪೂರ್ಣ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡಬೇಕು. ವಾಪಸು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಹೇಳಿರುವವರೂ ಸಹ ಅವರ ಮಾತನ್ನು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಈ ಮನೋದೇಗೆ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—The question is :

“That the Mysore Housing Board Bill, 1954, be taken into consideration.”

The motion was adopted.

Sri A. G. RAMACHANDRA RAO.—Sir, I move :

“That the Mysore Housing Board Bill, 1954, be referred to a Joint Select Committee of this House and the Legislative Council consisting of a total number of 18 members, 12 from this House and 6 from the Legislative Council, that the concurrence of the Legislative Council be obtained therefor and that the following members of this House shall be members of the Joint Select Committee namely :—

SRIYUTS :

1. D. R. Karigowda
2. V. Masiyappa
3. K. Singarigowda
4. Ijarai Sirsappa
5. B. M. Seenappa
6. S. Srinivasa Iyengar
7. B. T. Kemparaj
8. M. Linganna
9. K. Pattabhi Raman
10. D. Venkatesh
11. M. V. Rama Rao
12. T. N. Mudalagiri Gowda

Mr. DEPUTY SPEAKER.—The question is :

“ That the Mysore Housing Board Bill, 1954 be referred to a Joint Select Committee of this House and the Legislative Council consisting of a total number of 18 members, 12 from this House and 6 from the Legislative Council, that the concurrence of the Legislative Council be obtained therefor and that the following members of this House shall be members of the Joint Select Committee, namely :

SRIYUTS :

1. D. R. Karigowda
2. V. Masiyappa
3. K. Singarigowda
4. Ijarai Sirsappa
5. B. M. Seenappa
6. S. Srinivasa Iyengar
7. B. T. Kemparaj
8. M. Linganna

9. K. Pattabhi Raman
10. D. Venkatesh
11. M. V. Rama Rao
12. T. N. Mudaligiri Gowda.”

The motion was adopted.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—Under rule 90-P of the Rules of Procedure and Conduct of Business in the Mysore Legislative Assembly the member in charge of the Bill will also be a member of the Committee.

The Joint Select Committee shall elect its own Chairman as per rule 90-T.

The House will now rise for the day and meet at 12 Noon on Monday.

The House adjourned at Thirty Minutes past Twelve of the Clock to meet at Twelve of the Clock on Monday, 19th April 1954.
